

374.28

๒๒๒๖ ๓

Y.3

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเขตภาคใต้

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประเจตน์ กฤษณะพันธ์

- 5 ต.ค. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173152

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

 /ทว.ม. /ทว.ว. ประธาน
(ผศ.ดร. เสาวนีย์ เลวลีย์)

 /ทว.ม. /ทว.ว. กรรมการ
(อาจารย์อรุณ เก้าเอี้ยน)

คณะกรรมการสอบ

 /ทว.ม. /ทว.ว. ประธาน
(ผศ. ดร. เสาวนีย์ เลวลีย์)

 /ทว.ม. /ทว.ว. กรรมการ
(อาจารย์อรุณ เก้าเอี้ยน)

 /ทว.ม. /ทว.ว. กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 /ทว.ม. /ทว.ว. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยโดยได้รับความกรุณาช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน อาจารย์ อรุณ แก้วเอียน กรรมการ ที่ได้ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขมาโดยตลอด และรองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ซึ่งรับเป็นกรรมการ ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณทั้งสามท่านไว้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รศ. เขียวศรี วิจิตรศิริ รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา รศ.ดร.ปฐม นิคมานนท์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร นายแปลก พ็ชรดำรงกุล นายเสน่ห์ ศรุธเมือง และนายหนูไม้ จันทรรักษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และ เกษตร. อำเภอทุกอำเภอใน 14 จังหวัดภาคใต้ที่ได้กรอกแบบสอบถามและอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์เปื้อง ประชาชาติ อาจารย์สมนึก หนูเนียม อาจารย์ วัลล วัฒนาศุภมิตร กฤษณะพันธ์ และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน และให้กำลังใจมา โดยตลอด จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จลงด้วยดี

คุณค่าอันสูงส่งจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ กำเนิด ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนมาโดยตลอด

ประเจตน์ กฤษณะพันธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมาย ความสำคัญ ความมุ่งหมาย วิธีการ ประเภทและประโยชน์ ของการประสาณงาน	7
การประสาณงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับต่าง ๆ	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
สมมติฐานงานวิจัย	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ	47
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจหลัก ระดับอำเภอ	56

ตอนที่ 3	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอ ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ทั้งสามด้านและรวม	58
ตอนที่ 4	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด	62
ตอนที่ 5	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ที่มีต่อการประสานงาน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	73
ตอนที่ 6	ข้อเสนอแนะในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษา นอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	81
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	82
	กลุ่มตัวอย่าง	82
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	82
	การวิเคราะห์ข้อมูล	83
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	83
	อภิปรายผล	86
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	96
	ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย	97
บรรณานุกรม		98
ภาคผนวก		102
ภาคผนวก ก		103
ประวัติย่อของผู้วิจัย		112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกแต่ละจังหวัดและอำเภอ.....	46
2 รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	56
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของ ศูนย์การศึกษาเอกอภีรโรงเรียนจังหวัดแยกเป็นรายด้านและรวม.....	58
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์ การศึกษาเอกอภีรโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการ ข่าวสารข้อมูล ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ และรวม.....	60
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์ การศึกษาเอกอภีรโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการ ข่าวสารข้อมูล ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ และรวม.....	61
6 เปรียบเทียบถ่วงน้ำหนักของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับ การศึกษาแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกอภีรโรงเรียน จังหวัด แยกเป็นตามรายด้าน และรวม.....	62
7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกอภีรโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม.....	64
8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกอภีรโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	65

9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม.....	66
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นของพัฒนาการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	67
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของพัฒนาการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	68
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของสาธารณสุขอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	69
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของสาธารณสุขอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	70
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	71
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็น รายด้านและรวม.....	72
16	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลัก ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน.....	73
17	เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน เป็นรายคู่.....	74

18	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล.....	75
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา เอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายคู่.....	76
20	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ.....	77
21	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา เอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ เป็นรายคู่.....	78
22	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดโดยรวม.....	79
23	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา เอกโรงเรียนจังหวัดโดยรวม เป็นรายคู่.....	80

บัญชีแผนภูมิ

แผนภูมิ

หน้า

1	โครงสร้างการพัฒนากระบวนการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียน.....	39
---	---	----

บทนำ

ภูมิหลัง

งานการศึกษาออกโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ให้ได้รับการศึกษาที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีพื้นฐานการศึกษา รู้จักคิดเห็น แก้ปัญหาเป็น เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งมีโอกาพัฒนาทักษะและ วิชาชีพตามความจำเป็นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2529 : 1)

กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน จึง เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากร ประกอบ กับวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน มีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากร ให้ได้รับ การศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้ 2529 : 1)

➔ รัฐบาลได้ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 เป็นต้นมา และได้ ระบุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ว่า "รัฐพึงเร่งจัดและสนับสนุนการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนการศึกษาลดชีวิต โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาในระบบโรงเรียน เป็นอันดับแรก (ทองปลัว ขมิ้น 2530 : 69) ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งกรมการศึกษานอก โรงเรียนขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 เพื่อทำหน้าที่วางแผน วิจัย ส่งเสริม ประสานงาน ให้บริการและดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอก โรงเรียน 2529 : 1)

กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน านความรับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน มุ่ง เน้นหนักที่จะพัฒนาประชาชนในชนบทให้มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมที่จะรับบริการ ให้ ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของตนเองและ ครอบครัวให้ดีขึ้น สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย สนองตอบต่อ นโยบายของชาติและพัฒนาแต่ละพื้นที่ ดังนี้จึงกระง เขมการกิจในการวางแผนดำเนินงานและประสานงาน จากส่วนกลาง ไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ. 2519-

2524) โดยได้เริ่มจัดตั้งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาวิชาการ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเป็นศูนย์ประสานงาน ส่งเสริม ปฏิบัติการ ซึ่งสามารถจัดตั้งได้ทุกจังหวัด ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคได้, 2530 : 3)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการประสานงาน เพื่อจัดการศึกษานอกโรงเรียน เนื่องจากอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน มีขอบข่ายการปฏิบัติงานครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด ต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานสังกัดสภามหาวิทยาลัยในการพัฒนาชนบททั้งระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน โดยมีคณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเป็นองค์กรในการประสานงาน ทำหน้าที่กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามนโยบาย งบประมาณ และเงินอุดหนุนที่ได้รับจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน (สวัสดี ทรัพย์จำเริญ, 2525 : 83)

การประสานงาน เป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารงานของหน่วยงานต่าง ๆ การดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใดนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งขึ้นอยู่กับ การประสานงานที่มีประสิทธิภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานสังกัดสภามหาวิทยาลัยทั้งระดับอำเภอ ซึ่งเป็นระดับปฏิบัติการ และจากผลการดำเนินงานการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2529 : 18) พบว่า การประสานงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานการศึกษา กับหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาชนบท ยังไม่ก่อให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการบริหารงาน การปฏิบัติงานซ้ำซ้อน เป็นเหตุให้สิ้นเปลืองงบประมาณ

การทบทวนความคิดเห็นในการประสานงาน เพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าว จึงเป็นแนวทางปรับปรุงการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด กับหน่วยงานสังกัดสภามหาวิทยาลัย ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น ประกอบกับในระยะเวลาที่ผ่านมา ยังไม่ปรากฏว่าได้มีการวิจัยอย่างเป็นระบบ พอที่จะใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ว่ามีวิธีการประสานงานอย่างไรที่เหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของ

เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรง เรียนใน
เขตภาคใต้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาเอกโรง เรียนของศูนย์การศึกษาเอกโรง เรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ด้านการให้ควมรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ควมรู้ทักษะอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ภูมิต่างการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาเอกโรง เรียนของศูนย์การศึกษา เอกโรง เรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ด้านการให้ควมรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ควมรู้ทักษะอาชีพ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ ช่วยทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาเอกโรง เรียน ของศูนย์การศึกษาเอกโรง เรียนจังหวัด ด้านการให้ควมรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูลและการให้ควมรู้ทักษะอาชีพ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวให้ประโยชน์ดังนี้

1. นำไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาเอกโรง เรียน ของศูนย์การศึกษาเอกโรง เรียนจังหวัด ให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การกำหนดแนวทาง การดำเนินงาน การจัดกิจกรรมการศึกษาเอกโรง เรียนของศูนย์การศึกษาเอกโรง เรียนจังหวัด กรมการศึกษาเอกโรง เรียน และหน่วยงานสังกัดสักระหวางหลัก เพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการของท้องถิ่นมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. การประสานงาน มีขอบเขตเฉพาะการประสานงานเพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด กับหน่วยงานสังกัดสี่กระทรวงหลัก ระดับอำเภอในเขตภาคใต้ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนและการพัฒนาชนบท

2. ประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นหัวหน้าส่วนราชการสังกัดสี่กระทรวงหลัก ระดับอำเภอ ในเขตภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 516 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นหัวหน้าส่วนราชการสังกัดสี่กระทรวงหลักระดับอำเภอในเขตภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอ จำนวน 268 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นรายอำเภอ ตามเขตการปกครอง ใช้อัตราส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนอำเภอทั้งหมดในแต่ละจังหวัด ได้อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 67 อำเภอ โดยการสุ่มแบบง่าย

3.2 ในอำเภอที่สุ่มได้ตามข้อ 3.1 ใช้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดสี่กระทรวงหลัก ระดับอำเภอ ทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น

4.1.1 ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ได้แก่

4.1.1.1 ศึกษาธิการอำเภอ

4.1.1.2 พัฒนาการอำเภอ

4.1.1.3 สาธารณสุขอำเภอ

4.1.1.4 เกษตรอำเภอ

4.1.2 วิชาการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

4.1.2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.1.2.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

4.1.3 ประสบการณ์การทำงานตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 2

กลุ่ม ได้แก่

4.1.3.1 ต่ำกว่า 5 ปี

4.1.3.2 ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอ ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดน่านเขตภาคใต้ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทักษะอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามทั่วไป

1. การประสานงาน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยทำให้ผู้ปฏิบัติหรือองค์การต่าง ๆ ร่วมมือกันปฏิบัติงานใดงานหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในงานวิจัยนี้หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอ ร่วมมือกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด น่าน ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ใน 3 ด้านคือ

1.1 ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ การศึกษาแบบเปิดเสรีขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาทางวิทยุและ โทรทัศน์

1.2 ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ได้แก่ การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน การจัดห้องสมุดประชาชนอำเภอ การจัดหน่วยสอดทัศนศึกษา การผลิตหนังสือพิมพ์ฝามนัง การจัดรายการวิทยุ

1.3 การให้ความรู้ทักษะอาชีพ ได้แก่ การฝึกอบรมอาชีพตามหลักสูตรระยะสั้น การจัดกลุ่มสนใจ

(นิยามทั่วไป)

2. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด หมายถึง ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศ

ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงานในการจัดการศึกษาออก
โรงเรียนของจังหวัด เป็นสถานศึกษาในราชการบริหารส่วนกลาง แต่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค และอยู่
ในความควบคุมดูแลของจังหวัด ในงานวิจัยนี้หมายถึง ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ตั้งอยู่
ในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ 14 จังหวัด คือ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พังงา สงขลา พัทลุง
ตรัง กระบี่ ระนอง กูเก็ด สตูล ยะลา บัตตานี และนราธิวาส

3. หน่วยงานสังกัดสี่กระทรวงหลัก หมายถึง ส่วนราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งร่วมกันพัฒนาชุมชน ใน
งานวิจัยนี้ศึกษา เฉพาะส่วนราชการระดับอำเภอ คือ (สี่กรมพี่น้อง)

3.1 สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ

3.2 สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ

3.3 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

3.4 สำนักงานเกษตรอำเภอ

(สี่กรมพี่น้อง)

4. เจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลัก หมายถึง ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระดับอำเภอ ในงานวิจัย
นี้ คือ (สี่กรมพี่น้อง)

4.1 ศึกษาธิการอำเภอ

4.2 พัฒนาการอำเภอ

4.3 สาธารณสุขอำเภอ

4.4 เกษตรอำเภอ

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์
ตลอดจนบุคคลและวัสดุสิ่งของ ตามปกติแล้วความคิดเห็นจะเกิดจากพื้นฐานข้อเท็จจริงและประสบการณ์
ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ซึ่งสามารถวัดได้ (สี่กรมพี่น้อง)
ในงานวิจัยนี้หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ อัน
เกิดจากพื้นฐานข้อเท็จจริง และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการ
ประสานงาน เพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะ
อาชีพ (สี่กรมพี่น้อง)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้

1. ความหมาย ความมุ่งหมาย ความสำคัญ ประเภท วิธีการ เทคนิคและประโยชน์ของการประสานงาน

2. การประสานงานการศึกษาเอกโรงเรียนระดับต่าง ๆ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมาย ความสำคัญ วิธีการ ประเภท และประโยชน์ของการประสานงาน

1.1 ความหมายของการประสานงาน

การประสานงานเป็นกระบวนการที่สำคัญของการบริหารประการหนึ่ง ซึ่งจะขาดเสียไม่ได้ เช่นเช่นเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การหรืออำนวยการ เพราะการประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน ซึ่งมีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์และความรู้สึก มีนักวิชาการได้อธิบายและให้ความหมายไว้ถ้าจำกัดความของการประสานงานไว้ต่าง ๆ กัน อาทิเช่น

พจนานุกรมไทยของ มานิต มานิตเจริญ พ.ศ. 2520 ให้ความหมายว่า "ประสานงาน" หมายถึง เชื่อม ทำให้อยู่ติดกัน ทำให้สนิทกัน ทำให้เข้ากันสนิท เข้าประจวบกัน ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Coordination

คำว่า Coordination นี้ American Heritage Dictionary (1978) ให้ความหมายว่า harmonious adjustment or interaction....

เมื่อพิจารณาตามนี้ "การประสานงาน" หมายถึง การนำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมารวมกัน หรือเชื่อมกันให้สนิท เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามที่ต้องการ (ทองปลิว ช่มชื่น 2530 : 66)

สุชาติ ประชากุล (2513 : 325) กล่าวว่า การประสานงาน คือการที่บุคคลหรือหน่วยงานในองค์การทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือองค์การอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ภิญโญ สาธร (2516 : 92) กล่าวว่า การประสานงาน คือ กระบวนการ เชื่อมสัมพันธ์ บุคคล วัสดุ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 29) กล่าวว่า การประสานงาน คือ ความร่วมมือ ร่วมใจในการปฏิบัติจัดระเบียบงานให้เรียบร้อยสอดคล้องกลมกลืนกัน เพื่อให้งานสมดุลและสำเร็จตามเป้าหมาย ในเวลาที่กำหนดไว้

บรรจบ เนียมมณี (2523 : 134) กล่าวว่า การประสานงาน คือ การประสานแผนงาน และการประสานงานแตกต่างกับความร่วมมือ ความร่วมมือเป็น องค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการประสานงาน

โรหิต อดุลกาเดร์ (2525 : 70) กล่าวว่า การประสานงานคือ การช่วยให้สัดส่วนงานที่แต่ละบุคคลรับผิดชอบอยู่ให้เป็นไปด้วยความราบรื่น และสู่เป้าหมายของฝ่ายบริหาร ที่ฐานของการประสานงานที่จะช่วยให้งานคล่องจองกันนั้น ต้องอาศัยการวางแผนที่ดีเป็นสำคัญ

อุทัย หิรัญโรต (2526 : 70) กล่าวว่า การประสานงานคือ การจัดกลไกต่าง ๆ ขององค์การและทรัพยากรการบริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องต้องกัน ดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน ไม่ซ้ำซ้อนกัน ไม่ขัดแย้งกัน รวมทั้งการวัดทัศนคติของคน เครื่องมือ เครื่องใช้ เงินและเวลาที่เหมาะสม และนำไปสู่วัตถุประสงค์ขององค์การตามที่ปรารถนา

แบลก พันธ์ดำรงกุล (2527 : 158) กล่าวว่า การประสานงานคือ การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน ซึ่งอาจเป็นสิ่งของ งาน ความสัมพันธ์ ความคิด ความร่วมมือ

เกษม สุวรรณกุล (2528 : 79) กล่าวว่า การประสานงาน คือ การที่บุคคล หรือหน่วยงาน หน่วยงานการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น หรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ขุบ กาญจนประกร (2528 : 76) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นโยบายขององค์การนี้อย่างสมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพ

พจน์ เพ็ชรบุรุษิน (2528 : 3) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดให้มีการเกี่ยวเนื่องในการทำงาน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคน วัสดุ และวิธีการ ตลอดจนการตรวจตราดูแล เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน ขัดแย้งหรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกัน และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การนี้อย่างสมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพ

หรรณี ประเสริฐรังษี (2528 : 200) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดทำมีก ารประสานสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

กัญญ์ สาธ (2528 : 210) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดทำผู้แทนของแต่ละหน่วยงานมาพบปะปรึกษาหารือกัน เพื่อให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือทราบเรื่องการปฏิบัติงานของผู้อื่น และเพื่อให้งานสัมพันธ์กัน ไม่ขัดแย้งกัน โดยยึดเป้าหมายขององค์การเป็นหลัก

หลย จำปาเทศ (2528 : 82) อธิบายว่า การประสานงานเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหาร ถ้าให้คนต่างกันสามารถผนึกกำลังร่วมกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ การประสานงานและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ต่อกัน โดยเฉพาะในองค์การ หรือหน่วยงานขนาดเล็ก ผู้บริหารจะทำหน้าที่ทั้งผู้ประสานงานและผู้สื่อความหมาย การประสานงานเปรียบเสมือนภาพเขียน การสื่อความหมายเปรียบเสมือนส่วนที่เป็นรายละเอียดของภาพนั้น

กิ่งทอง ทองใบ และ กิ่งพร ทองใบ (2530 : 89) ได้กล่าวถึงการประสานงานว่า เป็นการร่วมแรงร่วมใจกันของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

วนิดา เสนีเศรษฐ และ ชอบ อินประเสริฐกุล (2530 : 59) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของมนุษยสัมพันธ์อันองค์การว่า การประสานงาน (Coordination) หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่ม หรือหน่วยงาน ทำงานร่วมกัน โดยมีความสามัคคีกัน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

เสถียร เหลืองอร่าม (2530 : 85) อธิบายว่า การประสานงานเป็นกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์เกี่ยวกับบุคคล วัตถุและทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน โดยจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับหน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นว่าหน่วยงานนั้นจะต้องมีเป้าหมายอย่างเดียวกัน แต่การประสานงานจะช่วยให้รู้ซึ่งกันและกันว่า ใครกำลังทำกิจกรรม อะไรอยู่ และเพื่อเร่งรัดการทำงานให้เสร็จพร้อม ๆ กัน ในกรณีที่ต้องการผลอย่างนั้นให้เสร็จภายในเวลาเดียวกัน

สำหรับการประสานงานในทัศนะของ ชูศักดิ์ เทียงตรง (2530 : 30) อธิบายการประสานงานว่า "เป็นการดำเนินงานให้เป็นไปโดยสอดคล้องต่อกัน ทั้งในด้านวัตถุประสงค์ กระบวนการดำเนินงาน การใช้กำลังคน การใช้เงินและการใช้ทรัพยากรที่องค์การทำให้เกิดประโยชน์แก่กันและกัน ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาตินั้นเป็นส่วนรวมอีกด้วย

เทอร์รี่ (Terry, 1960 : 124) กล่าวว่า การประสานงานคือ พลังกลุ่มที่เกิดขึ้นอย่างกลมกลืน และ เกิดขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นพลังที่ได้จากการรวมตัวของปริมาณและคุณภาพของคน วัสดุ การเงิน เวลา การอำนาจการ ร่วมมือกันตามนโยบายที่แน่นอน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

แคทส์ (Kast, 1974 : 222) กล่าวว่า การประสานงาน คือ สิ่งที่จะทำให้เกิดความเต็มใจ และรวมถึงความสามารถของแต่ละบุคคล และกลุ่มที่ค้นพบวิธีการที่จะประสานกิจกรรมและความร่วมมือในองค์กร

มูนี (Mooney, 1975 : 86) อธิบายว่า การประสานงาน หมายถึง วิธีที่ใช้การร่วมมือประสานงานกันเป็นกลุ่ม เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ

จากคำอธิบาย ความหมาย และคำจำกัดความข้างต้น สรุปได้ว่า ในด้านการบริหารงาน การประสานงานหมายถึง กระบวนการในการบริหารที่ช่วยทำให้ผู้ปฏิบัติงาน องค์กรต่าง ๆ ร่วมมือกันปฏิบัติงานใดงานหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งเริ่มต้นจากการศึกษาสภาพปัญหาาร่วมกัน การวางแผน การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ การติดตามประเมินผล รวมทั้งมีการแต่งตั้งผู้ประสานงานรับผิดชอบตามบังคับบัญชา และมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ ส่วนในด้านการปฏิบัติงาน การประสานงานหมายถึง การดำเนินงานที่ทำให้การปฏิบัติงานของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เป็นไปในลักษณะร่วมกัน ใช้ความพยายามทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด และทรัพยากรในการทำงาน ไม่ให้เกิดความขัดข้องกัน ไม่ให้เกิดความขัดแย้งกัน เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว มีระบบและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 ความมุ่งหมายของการประสานงาน

ความมุ่งหมายของการประสานงาน มีดังนี้ (เมธิณี พนมฤทธิ์, 2529 : 27)

1.2.1 เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนในองค์กรเป็นจักรกลตัวหนึ่งของกลไกบริหาร และเป็นจักรกลที่สำคัญที่สุดด้วย เนื่องจากทำให้จักรกลตัวอื่น ๆ ทั้งหมดดำเนินไปอย่างประสานสอดคล้องกัน ซึ่งหากจักรกลใดบกพร่อง ทำหน้าที่ไม่สอดคล้องกัน กลไกทั้งหมดจะได้รับผลกระทบไปด้วย ทำให้งานไม่สำเร็จตามกำหนดหรือไม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการประสานงานจึงเข้ามามีบทบาทในการประสานตัวบุคคล ทรัพยากรและวิธีการปฏิบัติงานให้ประสานสอดคล้องกัน อันนำไปสู่เป้าหมายขององค์การที่วางไว้

1.2.2 เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานย่อยและระหว่างบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์การเป็นไปอย่างราบรื่นและได้ผลดีเนื่องจากการติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องที่จำเป็นสำหรับงานทุกประเภทและทุกองค์การ ดังนั้น หากระบบการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมจะช่วยให้การปฏิบัติงานขององค์การมีความคล่องตัวและรวดเร็ว

1.2.3 เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งในองค์การนั้น ๆ ย่อมเกิดขึ้นในทุกขณะ เนื่องจากการทำงานร่วมกันนั้น ความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น ซึ่งถ้าหากการประสานงานเป็นไปอย่างถูกวิธีและมีเทคนิคดีแล้ว ย่อมจะช่วยลดความขัดแย้งและแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในได้

1.2.4 เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน เช่น ปัญหาการก้าวล่วงงานซึ่งกันและกัน ปัญหางานซ้ำซ้อนกัน ปัญหาความล่าช้าในการปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งอาจแก้ไขได้ด้วยเทคนิคการประสานงาน

1.3 ความสำคัญของการประสานงาน

การประสานงานเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งในการบริหาร ซึ่งจะขาดเสียมิได้ กล่าวคือหน้าที่ของบุคคลได้มาร่วมประกอบกิจการใดกิจการหนึ่งนั้น โดยหวังจะให้บรรลุวัตถุประสงค์สำเร็จตามนโยบายได้ ย่อมต้องอาศัยความเข้าใจ ความร่วมมือประสานงานกัน ความสำคัญของการประสานงาน สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 163) สรุปได้ดังนี้

(1) การประสานงานเป็นกระบวนการในการบริหารที่สำคัญ ซึ่งตามหลักการของ فايโยล (Fayol) หรือกัลลิก (Gulick) การประสานงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่ง กระบวนการบริหารจะขาดเสียมิได้ อุปสรรคและปัญหาทั้งหลายทั้งปวง ล้วนมีส่วนเกี่ยวพันกับการประสานงานแทบทั้งสิ้น

(2) การประสานงานเป็นระเบียบธรรมเนียมในการบริหารงาน การปฏิบัติงานนั้นไม่ว่าจะเป็นองค์การของรัฐหรือเอกชนก็ตาม มักจะได้กำหนดระเบียบงานการปฏิบัติงานไว้ให้มีการประสานงานกันเสมอ โดยเฉพาะในองค์การของรัฐบาล มักจะเน้นในเรื่องระเบียบปฏิบัติการประสานงานเป็นอันดับแรก

และในหรรณกะของ ประจิม จบศรี (2528 : 55) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานว่า การประสานงานเป็นหน้าที่ของนักบริหาร ความสำเร็จของการประสานงานขึ้นอยู่กับบทบาทและความสามารถของนักบริหารหรือหัวหน้างานเป็นอันมาก เพราะภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของนักบริหารคือการนำภาวะผู้นำ มาให้นำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในการทำงานให้มีลักษณะสมานฉันท์ เพื่อให้งานแต่ละส่วนสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วน จิตรชัย อรุณรัตน์ (2522 : 104-105) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานว่า

(1) การประสานงานมีความมุ่งหมายที่สำคัญคือ การช่วยให้ผลและคุณภาพของงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ถ้าการประสานงาน และการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานทุกฝ่ายไม่เป็นไปด้วยดี ไม่สอดคล้องต้องกันและกัน ผลงานที่ได้ย่อมขาดคุณลักษณะที่เหมาะสม

(2) การประสานงานเป็นการลดการขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานในองค์การเดียวกันอาจเกิดได้ทุกขณะ เพราะการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ผลประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนอาจไม่ตรงกับแนวปฏิบัติ หรือวัตถุประสงค์ขององค์การ ความสัมพันธ์ของงานอาจก่อให้เกิดความก้าวถอยและขัดแย้งกันได้โดยง่าย ถ้าการขัดแย้งรุนแรง กว้างขวาง อาจเป็นอุปสรรคแก่การปฏิบัติงานทั่วไปได้ ดังนั้น การประสานงานที่ดีย่อมช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายมีความเข้าใจในหน้าที่แต่ละฝ่ายเป็นอย่างดี ไม่ก้าวถอยซึ่งกันและกัน อันจะเป็นชนวนให้เกิดการแตกฉานและเป็นผลเสียหายแก่งาน

จากความสำคัญของการประสานงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่า การประสานงานเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญของการบริหารและการจัดการขององค์การให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ถือได้ทั้งผลงานและความสุข ความพอใจ ของผู้ร่วมงาน ในทำนองเดียวกัน จะเห็นได้ว่าการประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนกัน แ่่งงานกันทำ สูญเสียและสิ้นเปลืองทรัพยากรทางการบริหารโดยไม่จำเป็น

การประสานงานที่ดีและ เป็นไปทุกระดับจะ เป็นผลให้การปฏิบัติงานของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลืองเวลา ลดการขัดแย้ง ฉะนั้นการ

บริหารที่ดีจะขาดการประสานงานไม่ได้เลย โดยเฉพาะการประสานงานการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
 ภาวะที่ถูกจำกัดงบประมาณ การประสานงานที่ดีจะทำให้การบริหารหรือจัดการศึกษาได้ตามแผน
 และบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานได้อย่างคุ้มค่า เหมาะสมกับภาวะต่าง ๆ ในปัจจุบันด้วย

1.4 ประเภทของการประสานงาน

การประสานงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญ ๆ 3 เรื่อง คือการจัดงาน
 ให้ประสานกัน การทำงานเป็นทีม และสายการบังคับบัญชา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการประสานงาน
 สามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทกล่าวคือ

สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 150-155) แบ่งการประสานงานออกเป็นประเภท
 ใหญ่ ๆ 2 ประเภทคือ

(1) การประสานงานโดยความสมัครใจ (Voluntary Coordination)

การประสานงานประเภทนี้จะเกิดขึ้นภายในองค์การบางระดับเท่านั้น ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในองค์การ
 ขนาดเล็ก สำหรับองค์การขนาดใหญ่ การประสานงานประเภทนี้มักไม่เกิดขึ้น การประสานงาน
 ลักษณะนี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคลากรภายในองค์การมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์การ
 อย่างเต็มที่ ความรับผิดชอบ และภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์การเป็นอย่างดี
 หลักการสำคัญของการประสานงานด้วยความสมัครใจมีอยู่ว่า จะต้องทำให้บุคลากรมีความรู้สึก
 ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญขององค์การ และพร้อมที่จะทำงานเกินกว่าที่ได้รับมอบหมายเป็นหน้าที่
 ตลอดจนช่วยสร้างให้เกิดค่านิยมแห่งความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(2) การประสานงานแบบบังคับบัญชา (Directive Coordination) หรือที่
 เรียกว่า การประสานงานแบบสั่งการ การประสานงานแบบนี้ไม่ได้คำนึงถึงความสมัครใจและ
 เต็มใจของผู้ใต้บังคับบัญชา หรือบุคลากร เป็นการประสานงานตามหน้าที่และโครงสร้างขององค์การ
 อาจเป็นการประสานงานตามลำดับชั้นบังคับบัญชา หรือตามโครงสร้างขององค์การ

หลุยส์ จาบาเทต (2527 : 129) แบ่งการประสานงานออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ
 4 ประเภท คือ

(1) การประสานงานแบบพิธีรีตอง (Formal Type) หรือการประสานงานแบบเป็นทางการ คือการประสานงานที่กำหนดรูปแบบหรือตำแหน่งหน้าที่ลงไปว่าอยู่ตรงไหนของสายงาน มีส่วนรับผิดชอบอะไรบ้างตามสายบังคับบัญชา

(2) การประสานงานแบบไม่มีพิธีรีตอง (Informal Type) หรือการประสานงานแบบไม่เป็นทางการ คือการประสานงานที่ไม่ได้กำหนดรูปแบบหรือตำแหน่งหน้าที่ลงไปว่าอยู่ตรงไหนของสายงาน แต่เป็นการประสานงานที่นักบริหารทุกคนต้องทำโดยเฉพาะหน่วยงานเล็ก หรือการพบปะประชุมร่วมกันของหน่วยงานทุกระดับ การประสานงานแบบนี้แม้จะไม่ได้กำหนดให้เด่นชัดแต่มีความสำคัญมาก เทคนิคและความละเอียดอ่อนในการประสานงานแบบนี้ ผู้บริหารทุกคนจำเป็นต้องมี เพราะต้องพบปะกับบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการประชุม การปรึกษาหารือ การสั่งสรรค์ที่กำหนดขึ้นในบางโอกาส ผู้บริหารต้องใช้เทคนิคเหล่านี้เสมอ

กึ่งพร ทองใบ (2530 : 90) ได้แบ่งการประสานงานเป็น 2 ประเภท คือ การประสานตามแนวดิ่ง หรือจากบนลงล่าง คือ ระหว่างหน่วยงานที่อยู่เหนือกับหน่วยงาน ภายใต้นิ่งบังคับบัญชา และอีกประการหนึ่งคือ การประสานงานตามแนวนอนหรือแนวราบ คือ การประสานงานของหน่วยงานในระดับที่มีฐานะเท่ากัน

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (2530 : 530-531) แบ่งการประสานงานออกเป็น 2 ประเภทคือ

(1) การประสานงานกันระหว่างสาขา คือวิธีการดำเนินงานที่มีการประสานงานกันระหว่างสาขา การพัฒนาต่าง ๆ ในทุกระดับเข้าด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

(2) การประสานงานกันระหว่างระดับ (inter-level) เป็นการกำหนดองค์กรและภารกิจในแต่ละระดับ ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด จนถึงระดับชาติให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ประเภทของการประสานงานจะเป็นไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ขององค์กร การจัดแบ่งรูปแบบของการประสานงานดังกล่าว แม้จะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกัน แต่ความหมายโดยนัยแล้ว อาจสรุปได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การประสานงานอย่างเป็นทางการ หมายถึง การประสานงานโดยมีระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งจากหน่วยงานในระดับสูงกำหนดให้หน่วยงานในระดับรองลงมาหรือเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ต้องทำงานประสานกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ โดยมีแผนร่วมกัน

๖

2. การประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ หมายถึง การที่หน่วยงานแต่ละหน่วยติดต่อประสานงานกันเอง ตามความจำเป็นในอันที่จะทำให้การดำเนินงานของตนบรรลุผลโดยหน่วยงานนั้น ๆ จะต้องค้นหาเองว่าจะต้องทำการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการใด ซึ่งการประสานงานจะมีลักษณะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม และอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลซึ่งกันและกัน การทำความคุ้นเคยกับโครงการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

1.5 วิธีการประสานงาน

วิธีการประสานงานเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เรียบร้อยและรวดเร็ว หรือบางครั้งเรียกว่าเทคนิคการประสานงาน ซึ่งมีผู้แบ่งการประสานงานไว้ดังนี้

แคสท์ และ โรเซนเชวิก (Kast and Rosenzweig, 1974 : 222) ได้แบ่งวิธีการประสานงานออกเป็น 2 วิธีคือ

(1) การประสานงานภายในองค์การ (Internal Coordination) คือ การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่อยู่ภายในองค์การเดียวกัน เป็นการประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

(2) การประสานงานภายนอกองค์การ (External Coordination) เป็นการประสานงานระหว่างหน่วยงานหนึ่งกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ที่มีความเกี่ยวข้องและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 160-163) ได้แบ่งวิธีการประสานงาน 2 ลักษณะ

ดังนี้ คือ

ก. วิธีการประสานงานภายในองค์การ (Coordination within our activity) มีวิธีดำเนินการดังนี้

(1) การจัดแผนผังและการกำหนดหน้าที่การงาน (Organization structure and function) หมายถึง การจัดแบ่งแยกงาน ให้เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของงาน รวมทั้งการกำหนดหน้าที่ให้ชัดแจ้ง เพื่อป้องกันการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนและซ้ำซ้อนกัน

(2) จัดให้มีระบบการติดต่อที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency communication system) การติดต่อหรือการสื่อข้อความ ให้บรรลุของการประสานงาน และมีความสำคัญอย่างแยกกันไม่ออกฉะนั้นจึงจัดให้มีประสิทธิภาพเพราะจะทำให้งานไม่ชักช้า

(3) การใช้คณะกรรมการ (Committee) การจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดระเบียบวิธีในการบริหารของฝ่ายต่าง ๆ เป็นไปตามลักษณะของการประสานงานที่ดี อาจเป็นคณะกรรมการอำนวยการโดยตรงแก่การประสานงานก็ได้

(4) การใช้วิธีการงบประมาณ (Budgeting) เป็นเครื่องมือสำหรับการควบคุมการปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ ของแต่ละโครงการให้ประสานกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีเอกภาพ

(5) การติดตามสอดส่องทั้งภายในและภายนอก (Follow-up) คือ การติดตามงานในหน่วยงานทั้งที่มีหน้าที่รับผิดชอบว่ามีข้อขัดข้องผิดพลาดอย่างใดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเวลา

(6) การติดต่ออย่างไม่เป็นพิธี (Informal contacts) ในการปฏิบัติงานนั้นในบางครั้งบางโอกาส หากใช้วิธีปฏิบัติตามแผนเกินไปก็อาจทำให้งานล่าช้า เกิดผลเสียได้ หรืออาจไม่เกิดผลดีแก่การปฏิบัติงาน เพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าอันพึงบังเกิดจากการติดต่อแบบพิธีการตามปกติและ เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดี การใช้ติดต่ออย่างไม่เป็นพิธีการก็ช่วยได้มากและเป็นที่ยอมรับหลายด้วย

(7) การใช้เจ้าหน้าที่ติดต่อเฉพาะ (Liason officer) งานบางประเภท มีลักษณะพิเศษ หรือเป็นงานซับซ้อนสืบสน หากใช้บุคคลติดต่อดำเนินการอาจไม่ได้ผล เพราะคนแต่ละคนไม่เหมือนกันจะต้องเลือกใช้บุคคลให้เหมาะสม

(8) การจัดให้มีการชุมนุมผู้ใต้บังคับบัญชา (Meeting) เพื่อช่วยกันผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบโดยชัดแจ้ง ถึงการกระทำเพื่อประโยชน์แก่การประสานงานโดยตรง เพราะความสนิทสนมเป็นกับเอง เนื่องมาจากการประชุม

(9) การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล (Training) การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มีความเข้าใจซาบซึ้งและรอบรู้ เกี่ยวกับงานที่มีทัศนคติที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีกำลังใจ รักงานอันจะนำไปสู่ความร่วมมือประสานงานที่ดี

(10) จัดให้มีหน่วยแนะนำทางวิชาการ (Technical staff) เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อขัดแย้งและหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงให้มีการประสานงานในหน่วยงานนั้น ๆ ให้ได้ผลยิ่งขึ้น

(11) จัดให้มีการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegation of authority) การจัดให้มีการมอบอำนาจหน้าที่แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานเพื่อรับปฏิบัติ จัดทำ นอกจากจะเป็นการกระจายงานแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและสามัคคีธรรมในหมู่ผู้ร่วมงาน อันจะเป็นประโยชน์แก่การประสานงานเป็นอย่างยิ่ง

(12) จัดให้มีการบำรุงขวัญ (Morale) การจัดให้ผู้ร่วมงานได้มีขวัญในการทำงานดีเป็นสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือและการประสานงานขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพอันองค์การ

ข. วิธีการประสานงานระหว่างองค์การ (Coordination outside our activity)

(1) การประสานงานโดยกำหนดสิทธิและหน้าที่ (Function) ควรให้ชัดเจน และไม่เข้าใจความหมายได้หลายทาง อันจะนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำกัน ข้ำซ้อนกัน และเกิดความขัดแย้งกันมากที่สุด

(2) การริใช้คณะกรรมการผสมหรือคณะกรรมการกลาง (Interdepartmental committee) คณะกรรมการนั้นจะช่วยกลั่นกรองและจัดมูลเหตุที่อาจทำให้เกิดการขัดแย้งลง ได้มากและ จะทำให้มีการประสานงานดียิ่งขึ้น

(3) การใช้วิธีงบประมาณ (Budgeting) ในการพิจารณางบประมาณ เพื่อขออนุมัติจัดตั้งงบดำเนินงาน งบแผนงานขององค์การต่าง ๆ จะสามารถพิจารณาแยกแยะปัญหา เรื่องการทำงานซ้ำซ้อนกันได้ดีที่สุด

ประธาน คณบดีศึกษาศร (2529 : 107-110) ได้แบ่งการประสานงานออกเป็น 2 วิธี คือ การประสานงานภายในและการประสานงานระหว่าง องค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งแยกอธิบายได้ดังนี้

ก. การประสานงานภายในองค์การ

การประสานงานภายในองค์การนั้น หมายถึง การทำงานร่วมกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกระทรวงทบวงกรมนั้น ๆ ทั้งนี้มีข้อพิจารณาได้ดังนี้คือ

1. เจ้าหน้าที่ในองค์การหรือหน่วยงานนั้น จะต้องทราบและ เข้าใจใน วัตถุประสงค์และนโยบายขององค์การโดยชัดแจ้ง โดยทุกคนจะต้องทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และนโยบายนั้น ๆ

2. จะต้องจัดให้มีการให้ความรู้ความเข้าใจในสายการบังคับบัญชา (Hierarchy) ของหน่วยงานนั้น ๆ ว่า หน่วยงานใดและใครขึ้นตรงต่อหน่วยงานใดและใคร เพื่อให้ทราบถึงขอบข่ายในการติดต่อ (Communication) ภายในองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ

3. จะต้องจัดให้มีการให้ความรู้ ความเข้าใจว่า ในองค์การนั้น ๆ หน่วยงานใด และใครมีหน้าที่ความรับผิดชอบอะไร และหน่วยงานใดและใครจะต้องทำงานสัมพันธ์ กับหน่วยงานและใคร

4. ในกรณีที่เกิดปัญหาหรือความต้องการในการประสานงานเป็นพิเศษ อาจจัดให้มีขึ้นในรูปของการประชุม เพื่อชี้แจงหรือมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ (Committee) ขึ้น ในองค์การนั้น ๆ เพื่อให้มีการระดมสมองและทำงานร่วมกัน

5. เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน และเพื่อเป็นการดึงให้บุคคลระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ในองค์การนั้นเข้ามีความรู้ความสามารถในการเข้าจอันดีร่วมกันในการทำงาน มีความรู้จักคุ้นเคย ควรจัดให้มีขึ้นในรูปของการฝึกอบรม (Training) หรือการสัมมนา (Seminar) ระหว่างบรรดาเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการ เพื่อได้มีการเพิ่มพูนความรู้ความเป็นกันเอง ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน

6. ผู้บังคับบัญชาจะเป็นตัวจักรอันสำคัญที่จะควบคุมหรือผลักดันให้เกิดมีการ ทำงานประสานงานกันภายในองค์การนั้น ๆ ผู้บังคับบัญชาอาจกระทำได้ ทั้งในรูปของการออกคำสั่ง การติดตามผล การควบคุมดูแลในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือนโยบายที่วางไว้

7. ในประการสำคัญที่จะก่อให้เกิดการประสานงานภายในองค์กรนั้น ก็อาจกระทำได้โดยการออกคำสั่ง เป็นระเบียบปฏิบัติอันแน่ชัด ให้มีการทำงานในรูปของการประสานงาน

ข. การประสานงานระหว่างองค์การ

การประสานงานระหว่างองค์การต่าง ๆ มีข้อพิจารณาที่สำคัญที่สามารถจัดทำได้ในรูปต่าง ๆ ดังนี้

1. จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบาย ตลอดจนแผนขึ้น เพื่อให้ทราบแน่ชัดและมีการกำหนดหน่วยงานที่จะรับผิดชอบต่อแผนนี้ให้ชัดว่ามีหน่วยงานใดบ้างที่จะอยู่ในการช่วยของความรับผิดชอบต่อนโยบายและแผนดังกล่าว

2. อาจจัดขึ้นในรูปของคณะกรรมการ (Committee) ซึ่งแต่งตั้งจากหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทราบนโยบาย หรือวิธีการต่าง ๆ ที่หน่วยงานจะต้องทำงานหรือประสานกันอย่างไร

3. ใช้วิธีการรวมหน่วยงาน (Integration) เข้าด้วยกันเป็นองค์การเดียวกัน เพราะการรวมหน่วยงานจะเป็นวิธีการสำคัญที่จะก่อให้เกิดการทำงานที่มีการประสานงานกันได้ดีเป็นพิเศษ (Strong degree of Coordination) และการรวมหน่วยงานต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย (Policy Control) และมุ่งให้การดำเนินงานอยู่ใต้การตัดสินใจบังคับบัญชาของคนคนเดียวและจะทำให้การบริหารมีเอกภาพมากที่สุด

4. การใช้งบประมาณ (Budget) ในการกำหนดให้มีการประสานงาน อาจใช้วิธีการงบประมาณ เพื่อประหยังบประมาณและเกิดความเรียบร้อยในการทำงานได้

5. การฝึกอบรม (Training) หรือการสัมมนา (Seminar) ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้บุคลากรของหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ ที่จะต้องประสานงานกัน ได้มีโอกาสคุ้นเคยด้วยการฝึกอบรม เพื่อสัมมนาด้วยกัน และจากความรู้คุ้นเคยซึ่งเป็นวิธีสร้างความสัมพันธ์อันดีนั้นจะทำให้ความเข้าใจ มีความร่วมมือกันในการทำงานหรือการประสานงานด้วยดีต่อไป

จากวิธีการประสานงานดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การประสานงานนั้นมี 2 วิธีคือ การประสานงานภายในองค์กรนั้นเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ทุกคนทุกระดับในองค์กรเดียวกัน ต้อง

ตระหนักในความรับผิดชอบ การดำเนินการไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ หากสภาพของการแบ่งงานกันทำ (Division of Work) ที่เป็นไปลักษณะความชำนาญงาน (Specialization) แล้ว แต่ละฝ่ายงานไม่มีความร่วมมือ ไม่มีการประสานงานกัน งานของหน่วยงานหรือองค์การนั้นไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แต่หากเจ้าหน้าที่ทุกคน ทุกหน่วยงานต่างให้ความร่วมมือและมีการประสานงานดี งานของหน่วยงานหรือองค์การนั้น ๆ ก็จะเป็นไปด้วยดี เกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น องค์การนั้นมีผลผลิตที่มีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี ส่วนการประสานงานระหว่างองค์การนั้นจะต้องมีการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ ตลอดจนวางแผนร่วมกัน มีการจัดตั้งคณะกรรมการฯ ช่างบรรณาธิการ และจัดอบรมร่วมกัน อันจะส่งผลให้การประสานงานด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพขึ้น

การประสานงานมีประโยชน์ในการทำงานหรือการบริหาร แม้ว่าจะมีวิธีการในการประสานอย่างใดก็ตาม หมายถึง เจ้าหน้าที่ทุกคนตลอดจนผู้บังคับบัญชามีจิตใจที่จะให้การประสานงานเกิดขึ้นแล้ว การประสานงานย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จได้อย่างแท้จริงมากขึ้น

1.6 เทคนิคการประสานงาน

หลุย จาบาเตส (2527 : 131-132) ได้สรุปเทคนิคการประสานงานได้ 10 ประการคือ

1. สร้างให้เกิดพลังรวมของกลุ่ม (Group Effort) โดยพยายามให้ทุกคนเห็นความสำคัญของงาน และชื่อเสียงของส่วนรวมร่วมกัน
2. พยายามอย่าให้ผู้ร่วมงานตกตำแหน่งสังคม แต่พยายามทำให้ทุกคนมีความหมายสำหรับกลุ่มหรือหน่วยงาน
3. ให้เกียรติทุก ๆ คนได้แสดงความคิดเห็นและจงแสดงให้เห็นความคิดเห็นนั้น ๆ เป็นความคิดเห็นของกลุ่มหรือหน่วยงานนั้น
4. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทราบความก้าวหน้าร่วมกัน และจะนำมาซึ่งการเกิดกำลังใจร่วมกัน
5. ผู้ประสานงานต้องมีความรู้ในงานนั้น ๆ ดี ถ้ายังไม่ดีต้องรีบศึกษา เพราะเป็นสิ่งแห่งความศรัทธา
6. การรับฟังที่ดีจะดีกว่าการเสนอแนะหรือการแนะนำ
7. ผู้ประสานงานต้องรักษาอารมณ์นั้นคงไว้ให้ได้ หากมีความขัดแย้งเกิดขึ้น

8. มีความเป็นกันเอง ไม่จำเป็นต้องมีพิธีรีตอง แต่ต้องอยู่ในกรอบของกฎเกณฑ์หรือหลักการที่ร่วมกันตั้งไว้

9. พยายามจำชื่อของสมาชิกในกลุ่ม หรือผู้ที่จะประสานงานให้ได้อย่างรวดเร็ว และเรียกชื่อเขาแทน คำว่า "คุณ"

10. จงมองคนในแง่ดี ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีการเริ่มต้นที่ดีอันเป็นพื้นฐานแห่งความสมหวังของทุก ๆ คน รวมทั้งตัวผู้ประสานงานเอง

1.7 กระบวนการประสานงาน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 25) ได้สรุปกระบวนการประสานงาน 3 ประการคือ

1. การกำหนดแผนการเพื่อโครงการสำหรับทุกคนในหน่วยงาน หรือสำหรับงานทุกหน่วยขึ้นมาก่อน
2. ให้ทุกคนหรือหน่วยงานเข้าใจแผนการหรือโครงการทั้งหมด หรือบางส่วนที่จำเป็น คือให้รู้กันทั่วว่าใคร หน่วยงานใด มีหน้าที่อะไร และกำลังทำอะไร อยู่ในขณะนี้
3. ให้ทุกคนหรือหน่วยงานทุกหน่วยเต็มใจรับงานส่วนที่ตนได้รับมอบหมายให้ทำ ถ้ามีงานส่วนใดที่ตนหรือหน่วยงานหนึ่งทราบว่ามันดลิ่งใด แต่ถ้ากลับมามอบให้หน่วยงานหรือคนอื่นทำจะเกิดความไม่พอใจขึ้นได้

แมค ฟาร์แลนด์ (McFarland 1979 : 194-195) ได้สรุปกระบวนการประสานงาน 7 ประการคือ

1. การสร้างการมีส่วนร่วม (Application of participation)
2. การประสานแผน (Coordination of programs)
3. การปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ (Flexibility of emergency situation)
4. การปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล และความคิดเห็น ข่าวดสารข้อมูล (Consultation)

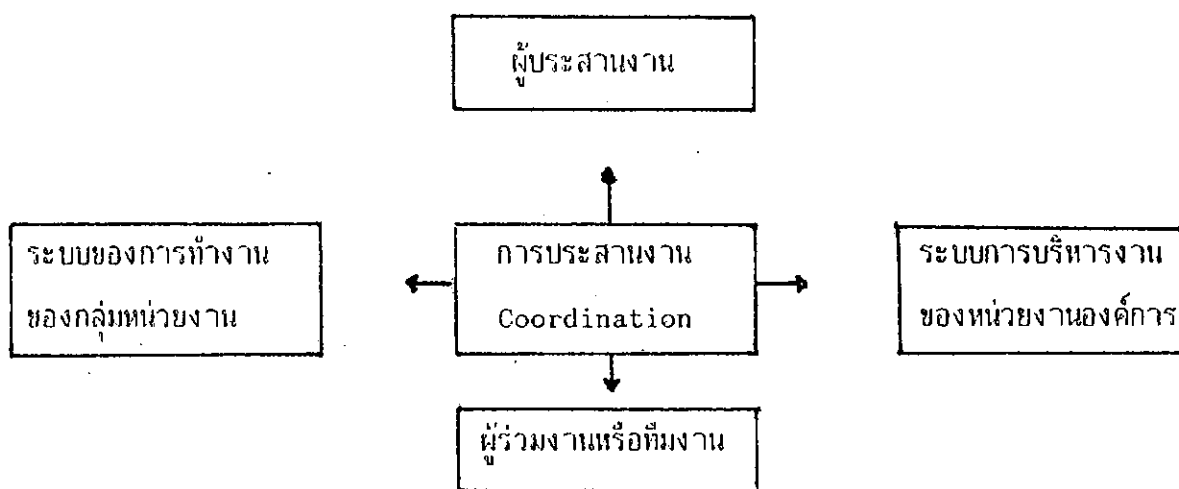
5. การระดมทรัพยากรเพื่อแก้ไขปัญหา (Pooling of resources for problem solving)

6. การประสานความสัมพันธ์ทางด้านอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ (Coordination of related functions)

7. การตัดสินใจร่วมกัน (Co-decision making)

1.8 อุปสรรคในการประสานงาน

หลุย จ้าปาเทต (2527 : 139-140) กล่าวไว้ในจิตวิทยาการบริหารว่า สาเหตุของงานไม่เต็มและ ไม่บรรลุผลเนื่องมาจาก ตัวผู้ประสานงานเองก็ได้ ดังนั้น องค์ประกอบของอุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้การประสานงานไม่บรรลุเป้าหมายหรือบรรลุอย่าง ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เขียนเป็นไดอะแกรมได้ดังนี้

จากไดอะแกรมนี้จึงพอสรุปเป็นอุปสรรคในการประสานงานออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. อุปสรรคอันเกิดจากผู้ประสานงาน
 - 1.1 ขาดการวางแผนที่ดีในการประสานงาน
 - 1.2 ขาดการติดตามงานและประเมินผลงาน
 - 1.3 ขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์งาน

- 1.4 ไม่กล้าตัดสินใจในกรณีที่ควรตัดสินใจ
- 1.5 ขาดเทคนิคการสื่อความหมายที่ดี
- 1.6 มีเวลาไม่เพียงพอ
- 1.7 วางตนไม่เหมาะสม
- 1.8 ขาดมนุษยสัมพันธ์อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้ประสานงานต้องมีทั้งในขณะ

ทำงานร่วมกัน และโอกาสอื่น ๆ ที่ไม่ได้ทำงานร่วมกัน

- 1.9 มีทัศนคติไม่ดีต่องานและหรือผู้ร่วมงาน
 - 1.10 อุปสรรคอันเกิดจากวัย เพศ และสุขภาพของผู้ประสานงาน
 - 1.11 ขาดความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน หรือไม่เห็นความสำคัญของผู้ร่วมงาน
 - 1.12 ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
2. อุปสรรคอันเกิดจากผู้ร่วมงานหรือทีมงาน
- 2.1 ขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
 - 2.2 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่องานหรือต่อผู้ประสานงาน
 - 2.3 ขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในงานนั้น และไม่สนใจพัฒนา
 - 2.4 ขาดการสื่อสารที่ดี
 - 2.5 มีความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน
 - 2.6 ไม่เห็นความสำคัญของงาน
 - 2.7 บางคนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม
 - 2.8 ขาดความรับผิดชอบเท่าที่ควร
 - 2.9 มีปัญหาส่วนตัว เช่น ครอบครัว เป็นต้น
 - 2.10 เกิดความขัดแย้งในหมู่ผู้ร่วมงานด้วยกัน
 - 2.11 ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม เช่น เชื้อมันในตนเองมาก
 - 2.12 ไม่พอใจในระบบขององค์การ
 - 2.13 ยังไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำงานร่วมกัน
 - 2.14 มีนิสัยต้องการความสบายไม่สนใจหรือเสียสละเพื่อส่วนรวม

เกินไป

3. อุปสรรคอันเกิดจากระบบการทำงานของกลุ่ม
 - 3.1 ไม่เป็นประชาธิปไตยหรือ เป็นกันมากเกินไปจนเกินขอบเขต
 - 3.2 ขาดการวางแผนที่ดี
 - 3.3 ไม่มีการกำหนดเป้าหมายของการทำงานที่ชัดเจน
 - 3.4 ขาดการสื่อสารภายในกลุ่มที่ดี
 - 3.5 ขาดการกำหนดตัวบุคคลที่รับผิดชอบ หรือกำหนดตัวบุคคลไม่เหมาะสม
 - 3.6 บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย
 - 3.7 ไม่มีการแบ่งงานให้เห็นเด่นชัด
 - 3.8 ขาดการติดตามและประเมินผลที่ดี
 - 3.9 ไม่มีการทำความเข้าใจกันภายในกลุ่มเมื่อเกิดการขัดแย้ง
 - 3.10 ขาดระบบระเบียบที่ดีในการทำงานร่วมกัน
 - 3.11 มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกภายในกลุ่ม
 - 3.12 ไม่มีความไว้วางใจกันภายในกลุ่ม
 - 3.13 ไม่ให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง
 - 3.14 ไม่รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. อุปสรรคอันเกิดจากระบบบริหารขององค์การ
 - 4.1 ระบบการบริหารซ้ำซ้อนและไม่มีขั้นตอนที่แน่นอน
 - 4.2 ขาดระเบียบที่กำหนดไว้มิเอื้ออำนวยต่อการประสานงาน (เช่น

แบบแผน(เกินไป)
 - 4.3 ขาดระเบียบกฎเกณฑ์ที่แน่นอน
 - 4.4 มีนโยบาย วัตถุประสงค์ไม่แน่นอน
 - 4.5 ระบบการติดตามควบคุมงานไม่ดี เช่น เป็นกันเองมากเกินไปหรือไม่
 - 4.6 ไม่มีการแบ่งงานให้แน่นอนลงไป
 - 4.7 ไม่มีการกระจายงานหรือกระจายอำนาจที่เหมาะสม
 - 4.8 ระบบการสื่อสารไม่ดี
 - 4.9 เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนยานพาหนะในการทำงานไม่เพียงพอ

4.10 ขาดงบประมาณสนับสนุนด้านงบประมาณและกำลังคน

4.11 ขาดการสนับสนุนจากผู้รับผิดชอบ

4.12 ขาดขวัญและกำลังใจ

5. อุปสรรคอันเกิดจากระบบการบริหารหรือผู้บริหารเบื้องบน

5.1 ไม่มีการวางแผนหรือสร้างให้เกิดการวางแผนร่วมกัน จึงขาดความร่วมมือตั้งแต่ต้น

5.2 ให้ความสำคัญมากกว่าการรักษาระบบการปกครองแบบอัตตาธิปไตย

5.3 ไม่มีระบบการติดตามการวัดผลรวมทั้งการให้กำลังใจและการเสริมแรงแก่การปฏิบัติงาน

6. อุปสรรคอันเกิดจากระบบของการทำงาน

6.1 ขาดการตั้งเป้าหมายที่ปฏิบัติได้ คือ สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป

6.2 ขาดขั้นตอนในการทำงานรวมทั้งการคิดและปรับปรุงในขณะปฏิบัติงาน

6.3 ไม่มีการวางขั้นตอนของการควบคุมคุณภาพหรือประเมินผล

ในทัศนะของวีจิตร อาวะกุล (2528 : 279-280) กล่าวว่า ในการดำเนินการประสานงานนั้น แม้จะใช้หลักการ วิธีการต่าง ๆ เข้าช่วยแล้ว แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่ทำให้การประสานงานไม่บรรลุผลและเป็นอุปสรรคอยู่หลายอย่าง ดังนี้คือ

1. การขาดมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน การประสานงานเป็นเรื่องของจิตใจของบุคคลเป็นส่วนสำคัญ ฉะนั้นหากผู้ทำงานร่วมกันขาดมนุษยสัมพันธ์แล้ว ความราบรื่นจะเกิดขึ้นได้ยาก

2. การขาดแผนการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ร่วมทำงานไม่เข้าใจ ทำงานผิดพลาด ก้าวถอย ไม่มีทิศทางของการทำงาน อาจทำให้เกิดนโยบายวัตถุประสงค์ เกิดความว้าวุ่น ท้อถอยขัดแย้งได้

3. ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกันมาก ประสิทธิภาพการทำงานเหลื่อมล้ำกัน การที่จะให้งานดำเนินไปในจังหวะและเวลาเดียวกันสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ จะต้องมีความขัดแย้งตลอดเวลา

4. การติดต่อสื่อสารไม่ดี เกิดขัดขัด ขัดข้องทำให้การทำงานเข้าจกันไม่ได้ ย่อมไม่เกิดการประสานงาน ฉะนั้นหากระบบการติดต่อสื่อสารไม่ดีแล้ว การประสานงานย่อมเกิดขึ้นไม่ได้

5. การแก่งแย่งก้าวก่ายหน้าที่กัน ผู้ปฏิบัติงานที่มองเห็นความสำคัญของหน่วยงาน ต่อกว่าประโยชน์ของส่วนรวมที่จะเกิดขึ้นอันเป็นส่วนรวมแล้ว การประสานงานจะเกิดขึ้นไม่ได้ จะมีแต่ความขัดแย้ง (Conflict) ขาดการร่วมมือและประสานงานกันนั่นเอง การแก่งแย่งก้าวก่ายหน้าที่นี้ ให้นำมาไปถึงผลประโยชน์และตำแหน่งหน้าที่การงานด้วย

6. การนิเทศงาน การนิเทศงานเป็นวิธีและมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การทำงานเป็นไปโดยถูกต้องไม่สะดุดหยุดลง หรือการจัดเจ้าหน้าที่นิเทศ (Supervisor) คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ย่อมทำให้งานดำเนินไปโดยราบรื่น และประสานกันดีขึ้นเป็นเงาตามตัว

7. การดำเนินนโยบายต่างกัน หน่วยงาน องค์การที่มีนโยบายต่างกัน ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการประสานงานอย่างยิ่ง จึงสมควรจัดให้นโยบายสอดคล้องกันและ ไปกันได้

8. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไม่ชัดเจน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ทำหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และหมดความกังวลใจ หัวหน้างานจะต้องชี้แจงให้ชัดเจนในสิ่งต่อไปนี้คือ

8.1 งานที่ต้องหรือรับผิดชอบ (Job function)

8.2 ความรับผิดชอบ (Responsibilities)

8.3 อำนาจ (Authority)

เมื่อผู้บังคับบัญชาจะต้องตกลงให้คำปรึกษาหารือในเรื่องภาระหน้าที่ขอบเขต อำนาจหน้าที่ของตนแล้ว จะได้ปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องและถูกต้อง ไม่ก้าวก่ายกับงานของผู้อื่น จะทำให้สามารถร่วมมือและประสานงานกับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

9. สภาพสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน องค์การ หน่วยงาน ที่มีสภาพและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งในการประสานงาน การที่จะไม่ให้เกิดการประสานงานที่ดี อาจมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงสภาพและสิ่งแวดล้อมขององค์การ หน่วยงาน ดังกล่าว ให้มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียงกัน

10. ประสิทธิภาพ เทคนิค และวิธีปฏิบัติงานแตกต่างกัน การทำงานที่มีประสิทธิภาพ เทคนิค วิธีการปฏิบัติงานแตกต่างกันมาก การประสานความสามารถที่จะทำงานใน

จังหวะหรือเวลาเดียวกันย่อมเป็นภาระยากสำหรับเทคนิค และวิธีปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน อาจเกิด การคุมอำนาจ หรือการกระจายอำนาจมากเกินไป มีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงให้ใกล้เคียงกัน

ส่วนประจิม จบศรี (2528 : 71-75) ได้แบ่งปัญหาและอุปสรรคในการประสานงาน
ทั่ว ๆ ไปดังนี้

1. การขาดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน เพราะถ้าต่างคนต่างไม่มีความเข้าใจและพอใจกันแล้วก็จะกลายเป็นสาเหตุทำให้การติดต่อประสานงานที่ควรดำเนินไปด้วยดี ไม่สามารถกระทำได้ การร่วมมือประสานงานกันทำงานเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความเข้าใจกัน มีการตกลงร่วมกัน ด้วยการติดต่อสื่อสารที่มีลักษณะเปิดเผย มีความไว้วางใจกัน และกันสูง และให้การสนับสนุนร่วมกัน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อข้าราชการหน่วยต่าง ๆ และต่อประชาชนด้วย

2. การขาดผู้บังคับบัญชา หรือผู้บริหารที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ และการสั่งงาน ผู้นำที่ดีจะสามารถสมานไมตรี และสร้างสามัคคีธรรมกับผู้ร่วมงาน แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่า ไม่มีแบบหรือประเภทของผู้บริหารที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดในทุก ๆ สถานการณ์ได้ ขึ้นอยู่กับตัวแปรบนสถานการณ์ที่กำหนดความมีประสิทธิภาพของผู้นำคือ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำได้รับการยอมรับจากผู้ใต้บังคับบัญชาของชาติแค่ไหน

2.2 โครงสร้างของงาน งานของผู้ใต้บังคับบัญชามีลักษณะ เป็นงานประจำและระบุมั่วอย่างขัดเจนมากน้อยแค่ไหน

2.3 อำนาจของผู้นำ ผู้นำมีอำนาจหน้าที่ที่เป็นทางการสำหรับตำแหน่งของเขามากน้อยแค่ไหน

3. การปฏิบัติงานไม่มีแผน การไม่มีแผนในการทำงานนับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่ง เมื่อการทำงานไม่มีแผนก็จะ เป็นการยากที่จะให้บุคคลอื่นทราบวัตถุประสงค์และวิธีการในการทำงาน จะเห็นการที่จะให้มีการประสานงานเกิดขึ้น ก็จำเป็นต้องมีแผนหรือแผนงานที่ดี

การวางแผนไม่ดี ปราศจากความสัมพันธ์สอดคล้องของกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมจะก่อให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์ ก่อให้เกิดความสับสนและล่าช้าในการ

ดำเนินงาน ก่อให้เกิดการใช้จ่ายเงินของรัฐไปอย่างฟุ่มเฟือย การมีแผนที่ไม่ดี อาจเกิดจากการมีปัญหาและอุปสรรคในการวางแผน ได้แก่

- 3.1 การขาดความรู้ทางหลักวิชาเกี่ยวกับการวางแผน
- 3.2 ขาดข้อมูลและข่าวสารที่ดีสำหรับนำมาใช้ในการวางแผน
- 3.3 ผู้วางแผนไม่ให้ความสำคัญในหลักวิชาเกี่ยวกับการวางแผนอย่าง

เพียงพอ คือวางแผนตามความเคยชินหรือตามอารมณ์

3.4 วัตถุประสงค์และนโยบายไม่แน่นอน ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การวางแผนงานจะยิ่งงานประสานสอดคล้องกันไม่ได้

- 3.5 นำเอาผลประโยชน์ส่วนตัวมาพัวพันกับแผนงานนั้น
- 3.6 อุปสรรคจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ
- 3.7 ขาดปัจจัยในการวางแผน เช่น ขาดนักวิชาการ ขาดกำลังเจ้าหน้าที่

ขาดกำลังเงิน และวัสดุต่าง ๆ

4. การขาดการติดต่อสื่อสารที่ดี เป็นที่ทราบแล้วว่าการทำงานที่เป็นระบบของความร่วมมือ และการร่วมมือจะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องมีการติดต่อสื่อสารและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ฉะนั้น หากไม่มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี การประสานงานจะไม่เกิดขึ้น

5. การก้าวข้ามหน้าที่การงานกัน หากองค์การหรือหน่วยงานใดก็ตามมีการก้าวข้ามหน้าที่การงานกันอยู่แล้ว ก็เป็นการยากที่จะจัดให้มีการประสานงานซึ่งกันและกันได้ เพราะหน่วยงานหรือองค์การอื่น ๆ ไม่เสียเคียดแค้นของตนแล้ว ก็จะมีแต่การประสานงาน (Conflict) เกิดขึ้นแทนที่จะหันหน้าเข้าร่วมมือประสานกัน ในทางปฏิบัติปรากฏว่าหน่วยงานหรือองค์การของรัฐบาล (Government Organization) จะมีปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานมากกว่าองค์การหรือหน่วยงานธุรกิจเอกชน

ความขัดแย้งในองค์การมีแนวโน้มเกิดจากการแบ่งงานกันทำ งานอย่างเดียวกันแต่มีผู้ทำหลายหน่วยงาน เช่น งานพัฒนาชุมชน งานการศึกษานอกโรงเรียน มีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาขาดเอกภาพในการบังคับบัญชา การประสานงานที่มีประสิทธิภาพที่สามารถกระทำได้โดยผ่านสายการบังคับบัญชาที่ได้ผลในองค์การขนาดเล็ก แต่เมื่อองค์การมีขนาดใหญ่ มีความสลับซับซ้อนและอยู่ภายใต้สภาพสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง การประสานงานผ่านสาย

บังคับบัญชาโดยลำพังก็ไม่อาจเกิดประสิทธิภาพพอ การแก้ปัญหาคความขัดแย้งต่าง ๆ ควรจะได้กระทำตั้งแต่เริ่มแรก โดยการตั้งกรรมการร่วม (Common boss) จากหัวหน้าส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และแม้ว่าการตั้งกรรมการร่วมหรือการมีส่วนร่วมในการบริหารจะมีส่วนดี และมีประโยชน์อยู่มากก็ตาม ก็ยังมีจำกัดบางประการที่ควรพิจารณาคือ

5.1 การให้กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจอาจทำให้เกิดกลุ่มอิทธิพลนี้ และกลุ่มนี้อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งของกลุ่มนี้ได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าให้กลุ่มอิทธิพลเป็นกลุ่มเผด็จการ ซึ่งจะ เป็นผลร้ายเสียยิ่งกว่ามีหัวหน้าเผด็จการเพียงคนเดียวเสียอีก

5.2 การให้โอกาสพนักงานเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผลของการตัดสินใจอาจขัดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์และความชำนาญในงานนั้นเป็นพิเศษก็ได้

5.3 การมีส่วนร่วมอาจไม่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหามรณะเรื่องด่วนหรือสภาวะฉุกเฉินได้ เพราะอาจเสียเวลามากเกินไป

5.4 กิจกรรมหรือปัญหาต่าง ๆ ที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้น จะต้องเลือกสรรสิ่งที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจให้เหมาะสมและควรเป็นผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ โดยตรง มิฉะนั้นจะเกิดความยุ่งยากมากกว่าผลดี

5.5 การขาดการนิเทศงานที่ดี เป็นที่ทราบดีแล้วว่า การนิเทศงานมีบทบาทสำคัญต่อการประสานงานอย่างหนึ่ง เพราะการนิเทศงานเป็นกรรมวิธีที่ทำให้ทราบว่าการทำงานนั้นได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ หากมีการนิเทศงานที่ดี โดยมีการตรวจ ควบคุมงานที่เหมาะสมและพอดี ให้ทุกฝ่ายได้รับทราบข้อบกพร่องของตน รวมทั้งให้มีการร่วมมือซึ่งกันและกันแก้ไขข้อบกพร่อง รวมทั้งการควบคุมตนเอง เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว การประสานงานก็จะเกิดขึ้นเองเป็นเงาตามตัว

5.6 การดำเนินนโยบายต่างกัน หน่วยหรือองค์การที่มีการดำเนินนโยบายต่างกันนั้น ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการประสานงาน ฉะนั้น หากจะให้มีการประสานงานกันเกิดขึ้นก็จำเป็นต้องจัดให้มีการดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกันก่อน

5.7 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจไม่ชัดเจน ในการมอบอำนาจหน้าที่นั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ถูกต้องและหมดความกังวลใจ

หัวหน้างานจะต้องกำหนดหน้าที่ (Job Function) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และอำนาจ (Authority) เพื่อมอบให้ผู้ใต้บังคับบัญชา รับผิดชอบปฏิบัติได้ให้แน่นอน รวมทั้งมีการปรึกษาหารือ และทำความเข้าใจระหว่างหัวหน้างานกับผู้บังคับบัญชาให้ชัดเจนด้วย เมื่อผู้ปฏิบัติได้ทราบภาระหน้าที่และขอบเขตงานของตนก็จะได้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง ไม่ก้าวล่วงกับงานของบุคคลอื่น รวมทั้งสามารถร่วมมือประสานงานกับบุคคลอื่นได้อีกด้วย

5.8 ความแตกต่างกันในสภาพและสิ่งแวดล้อม หากองค์กรหรือหน่วยงานมีสภาพหรือสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันแล้วก็นับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งของการประสานงาน ฉะนั้น หากไม่มีการประสานงานเกิดขึ้นก็จำเป็นต้องจัดให้มีการปรับปรุงสภาพและสิ่งแวดล้อมขององค์กร หรือหน่วยงานดังกล่าวให้มีความใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน

5.9 ประสิทธิภาพของหน่วยงานต่างกัน หากองค์กรหรือหน่วยงานใดมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการทำงานต่างกันโดยเฉพาะ ถ้ามีประสิทธิภาพแตกต่างกันมาก ๆ ด้วยแล้วก็เป็นการยากที่จะก่อให้เกิดมีการร่วมมือและประสานงานกัน เพราะแสดงว่ามีฝีมือคนละชั้น ฉะนั้นข้อสังเกตเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงาน หรือองค์กรนี้จะต้องคำนึงประสิทธิภาพของแต่ละหน่วยงานประกอบด้วย

5.10 เทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน เป็นที่ทราบกันว่าการประสานงานเป็นการประสานพลังความสามารถ เพื่อทำงานในจังหวะและเวลาเดียวกัน ฉะนั้น หากแต่ละหน่วยงานมีเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ก็เป็นการยากที่จะก่อให้เกิดมีการประสานงานซึ่งกันและกัน สำหรับเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานนี้ อาจเกี่ยวกับการกุ่มอำนาจหรือการกระจายอำนาจมากเกินไป (Too much Centralization or Decentralization) ก็ได้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ใกล้เคียงกัน

5.11 ระยะทางติดต่อทางไกลกัน สำหรับเรื่องนี้นับว่าเป็นอุปสรรคของการประสานงานได้เหมือนกัน ถึงแม้ปัจจุบันจะมีเครื่องมือและอุปกรณ์ติดต่อสื่อสารเป็นอย่างดีก็ตาม ซึ่งในการนี้หากจัดองค์กรหรือหน่วยงานให้อยู่ใกล้เคียงกันได้นับว่าเป็นการดีที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าว พอสรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคในการประสานงานที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ปัญหาอุปสรรคของการประสานงานอันเกิดจากบุคคล (Human Attributes)
2. ปัญหาอุปสรรคของการประสานงานอันเกิดจากการจำแนกหน้าที่

(Functional Differentiation)

3. ปัญหาอุปสรรคของการประสานงานที่เกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง

(Specialization)

ประโยชน์ของการประสานงาน

ประโยชน์ของการประสานงานนั้นมีอยู่มากมายหลายประการ ซึ่ง จักรชัย อรุณรัตน์ (2522 : 115) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประสานงานดังนี้

1. ช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายราบรื่นและรวดเร็ว
2. ช่วยให้ทุกคนทุกฝ่ายมีความเข้าใจซาบซึ้งถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การได้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นอุปสรรคให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จด้วยดี
3. ช่วยประหยัดเวลาในการทำงานให้น้อยลงและสามารถทวีผลผลิตของงานมากขึ้น
4. ช่วยประหยัดเงิน วัสดุ และสิ่งของในการดำเนินงาน
5. ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ช่วยให้การดำเนินงานมีทีมงาน เป็นการช่วยเพิ่มผลสำเร็จของงานให้มากขึ้น
7. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีและสามัคคีธรรมในหมู่คณะ
8. ช่วยลดข้อขัดแย้งในการทำงาน
9. ช่วยสร้างเสริมขวัญในการทำงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้ดีขึ้น
10. ช่วยลดอันตรายจากการทำงานให้น้อยลง
11. ช่วยป้องกันการทำงานซ้ำและซ้อนกัน
12. ช่วยก่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

ในทัศนะของวีจิตร อาวะกุล (2528 : 281) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประสานงานไว้ดังนี้

1. ช่วยลดการขัดแย้งในการทำงาน เป็นการประสานความรู้ ความเข้าใจจิตใจของพนักงานเกิดความสามัคคี มีการทำงานด้วยความเต็มใจและมีความสุข
2. ขจัดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน แข่งขันกันทำให้เกิดการสิ้นเปลืองและขัดแย้งขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
3. ช่วยย่นทุ่นค่าใช้จ่ายข้อเท็จจริงของหน่วยงานอื่นยิ่งขึ้น เข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ การทำงาน งบประมาณ ฯลฯ ของโครงการต่าง ๆ ที่ร่วมกันทำงาน เพื่อช่วยกันเป็นสื่อเชื่อมเรียงในการทำงานให้เกิดเป็น Team work อันเป็นผลมาจากการประสานงานที่ดี
4. ทำให้เกิดเอกภาพในการบริหาร ทำให้การบริหารงานดำเนินไปอย่างมีสมดุลปราศจากการขัดแย้ง แก่งแย่ง เกิดการทำงานอย่างเป็นหมู่คณะและมีบรรยากาศประชาธิปไตย
5. ช่วยย่นทุ่นประหยัดเงิน เวลา แรงงาน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ปราศจากการทำงานซ้ำซ้อนกัน ไม่มีปัญหาการทำงาน งานเสร็จเรียบร้อยอย่างรวดเร็ว เพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นตลอดจนการใช้วัสดุและอุปกรณ์ลดน้อยลง ซึ่งเป็นการประหยัดและเพิ่มผลกำไร
6. การประสานงานจะช่วยสร้างเสริมขวัญ (morale) ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เมื่อปราศจากความขัดแย้งย่อมมีโอกาสที่จะคิดสร้างงานได้ รวมทั้งการหาทางแก้ไขปรับปรุงการทำงานให้เจริญรุดหน้าไป
7. การประสานงานช่วยทำให้เกิดความสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกัน ระหว่างผู้ทำงานคนอื่นเนื่องมาจากความร่วมมือร่วมใจอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นผลให้การลดอุบัติเหตุในการทำงาน การเสี่ยงภัยต่าง ๆ เพราะทุกคนจะช่วยกันตรวจสอบควบคุมให้คำแนะนำปรึกษาทุกแห่งทุกมุม จึงทำให้สามารถลดการเสี่ยงภัยและอุบัติเหตุ อันตรายต่าง ๆ ลงได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปแล้ว การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นสำคัญและเป็นสิ่งที่นักบริหารจะต้องสร้างบรรยากาศของความร่วมมือร่วมใจให้บังเกิดขึ้นในหน่วยงานของตน การประสานงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการบริหาร และก็เป็นอุปสรรคที่มักเกิดขึ้นเสมอ ๆ ในเกือบทุกองค์การ

การประสานงานที่ดีจะต้องมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจให้การปฏิบัติงานประสานสอดคล้องกลมกลืนราบรื่น และเรียบร้อย บรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ การประสานงานเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยศิลป์ในการบริหารเป็นอันมาก

2. การประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนระดับต่าง ๆ

ธรรมชาติของงานการศึกษาออกโรงเรียนนั้นเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง เป็นงานที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้รับการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีส่วนสัมพันธ์กับมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนตาย การดำเนินงานต้องใช้ทรัพยากรจากหลายแหล่งและ เป็นงานที่มีลักษณะยืดหยุ่นในสภาพที่หน่วยงานต่าง ๆ มีข้อจำกัดด้วยทรัพยากรบุคคลและงบประมาณเช่นนี้ ลำพังหน่วยงานเดียวคงไม่สามารถดำเนินการจัดให้สมบูรณ์และทั่วถึงได้ จำต้องอาศัยสรรพกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐบาลและเอกชนร่วมกัน ปฏิบัติงานตามศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือ "การประสานงาน" (ทองปลัว ชมพิน 2530. : 72) และในปัจจุบันการประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา การประสานงานดังนี้

2.1 การประสานงานระดับชาติ คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาออกโรงเรียนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน และมีผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ กรมการศาสนา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน องค์การค้าของคุรุสภา สำนักงานงบประมาณ ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้าน ราชเลขาธิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และสำนักงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เป็นกรรมการ มีอธิบดีกรมการศึกษาออกโรงเรียน เป็นเลขานุการ ผู้อำนวยการกองแผนงานและวิจัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาออกโรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาขอบเขตวัตถุประสงค์ นโยบาย กลวิธี ตลอดจนโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาออกโรงเรียน
2. พิจารณาแต่งตั้งอนุกรรมการ การประสานงานระดับต่าง ๆ และอนุกรรมการอื่น ๆ ตามคว ามจำเป็น

3. ประธานงานสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานการศึกษา^{นอกโรงเรียน}ของ
หน่วยงานต่าง ๆ
(กรมการศึกษานอกโรงเรียน.2529 : 51)

2.2 การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนในระดับภาค

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดสถานศึกษาสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ.2526 ให้มีคณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียนภาค มีหน้าที่ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำและความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนของภาคนั้น

คณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียนภาคประกอบด้วย ศึกษาธิการเขตในพื้นที่ซึ่งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตั้งอยู่เป็นประธาน และมีศึกษาธิการเขตในพื้นที่ซึ่งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคปฏิบัติงานศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าศูนย์หรือผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตพื้นที่ศูนย์ภาคปฏิบัติงาน ผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน 10 คน เป็นกรรมการ และมีผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีหัวหน้าฝ่ายแผนงานและวิจัยของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (สวัสดี ทรัพย์จำนงค์.2525 : 82)

2.3 การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัด

การดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ภายใต้คำแนะนำปรึกษาของคณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นหน่วยส่งเสริมและติดตามประเมินผล มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำแผนงานและโครงการปฏิบัติงาน สืบรวจ ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน บริการและติดตามผลการศึกษาทั้งการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ ตลอดจนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียน (ชิต ชิตตระกูล.2527 : 12)

ในการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ.2524 ข้อ 19 ให้มีคณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีหน้าที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนงานหรือโครงการการศึกษานอกโรงเรียน ของจังหวัด ตามนโยบาย งบประมาณ

ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และ เงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับ คณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ มีศึกษาธิการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ หัวหน้าศูนย์หรือผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และมีผู้แทนจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและ เอกชนที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่นเกิน 10 คน เป็นกรรมการ (สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์. 2525 : 83)

2.4 การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนในระดับอำเภอ

ด้วยเหตุที่กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนและบริการ การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท ดังนั้นการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนในระดับอำเภอ อาศัยโครงสร้างของคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ ในการประสานงาน คณะกรรมการชุดนี้มี นายอำเภอเป็นประธาน และหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอสังกัดกระทรวงหลักในการพัฒนาชนบท คือกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ

ถ้าพิจารณาการประสานงานในระบบของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึงระดับอำเภอ การประสานงานจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เพราะระบบราชการส่วนภูมิภาคเป็นเรื่องหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานนี้ส่วนเกี่ยวข้องทั้งในแง่ของการมีหน่วยงานที่เป็นตัวแทนของราชการส่วนกลาง ไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคและหน่วยงานที่รับผิดชอบกิจการของราชการส่วนภูมิภาคเอง . ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการประสานกิจกรรมของหน่วยราชการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และการประสานกิจกรรมภายในหน่วยราชการเดียวกัน โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความร่วมแรงร่วมใจดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุผลสำเร็จที่วางไว้ (กิ่งเพชร ทองใบ. 2530 : 90)

ในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นอาจกล่าวได้ว่า อำเภอเป็นหน่วยราชการส่วนภูมิภาคที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ซึ่งทางหลักการแล้วอำเภอเป็นกลไกในการบริหารราชการแผ่นดินให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในขณะ เดียวกันก็เป็นกลไกในการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลในทางการเมืองด้วย อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัตินั้น อำเภอก็เป็นตัวแทนของประชาชนในการปฏิบัติงานตามที่ประชาชนต้องการด้วย เพราะอำเภอเป็นหน่วยราชการที่ได้สัมผัส

และรู้สภาพปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีที่สุด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า "อำเภอมีลักษณะ เป็นจุดกระทบหรือเป็นกั้นชนระหว่างรัฐบาลกับประชาชน" (เลอห์ จัยโต, 2530 : 196) .

ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (2530-2534) รัฐมีนโยบายเร่งรัดให้ปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้รับสนองนโยบายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนดังกล่าว ด้วยการปรับปรุงศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดให้เป็นสถานศึกษาที่สามารถขยายการปฏิบัติงานให้กว้างขวางและสนองความต้องการของประชาชน โดยจัดให้มีหน่วยงานประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ และมุ่งเน้นการประสานงานในการทำรายการท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (วิเวก บางพุฒพงษ์, 2530 : 43)

ระบบการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นหน่วยประสานงานระดับพื้นฐานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นองค์กรทางการปฏิบัติงานวิชาการที่สำคัญของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จัดตั้งขึ้นเพื่อรับผิดชอบดูแลงานวิชาการและประสานงานในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สำหรับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ ซึ่งบทบาทหน้าที่ของการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ มีดังนี้

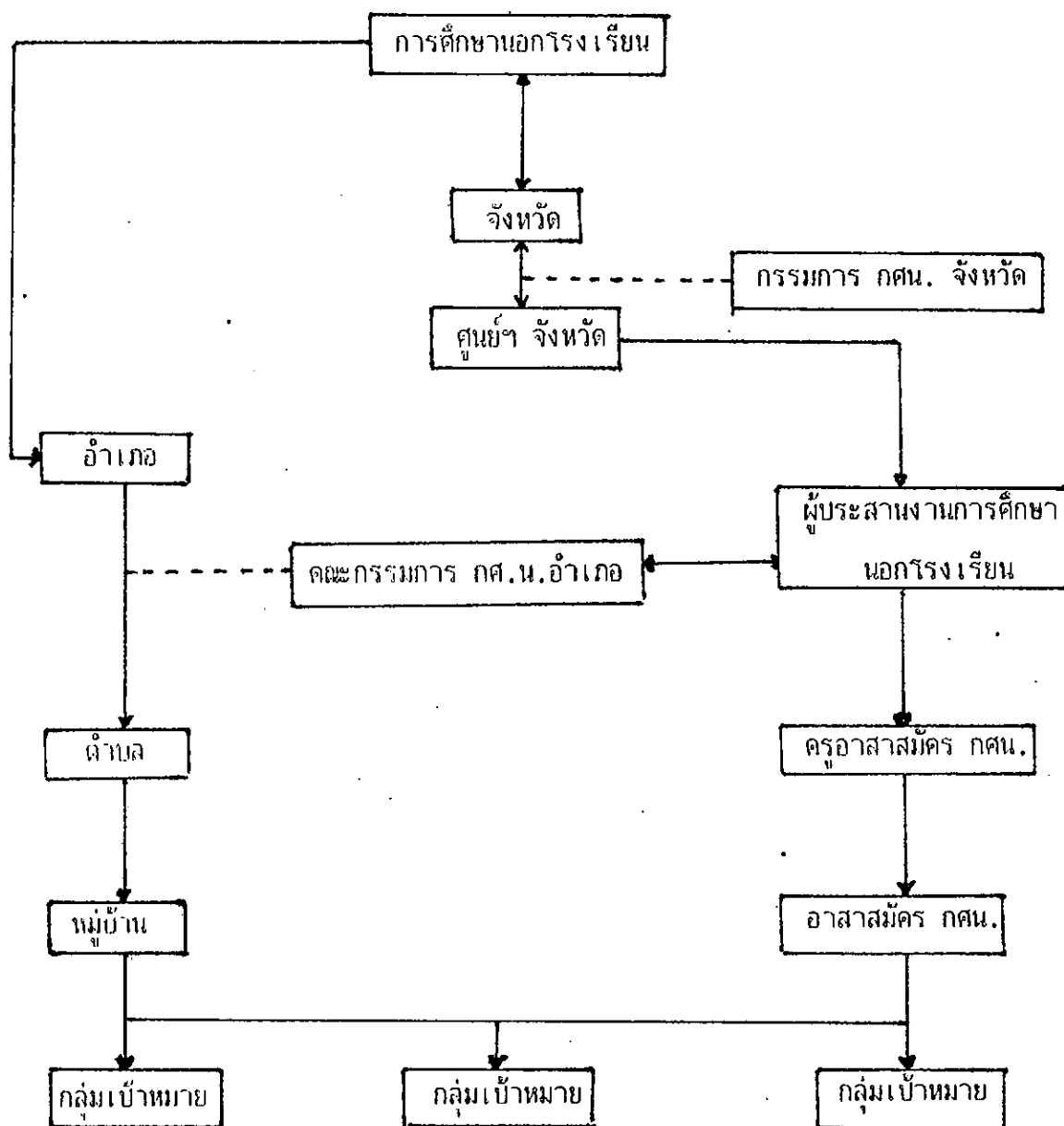
1. ให้ความช่วยเหลือการบริหารงานของอำเภอ ในด้านการบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียน
2. ส่งเสริมสนับสนุนและการประสานงานกับท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
3. สำรวจ วางแผน ติดตามผล และพัฒนางานการศึกษานอกโรงเรียน
4. ประสานงานกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของประชาชน

เนื่องจากการจัดให้มีผู้ประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอเป็นการพัฒนาระบบการบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ที่พยายามขยายการบริการ จากจังหวัดไปยังอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านให้มากขึ้น โดยหวังว่าเมื่อมีผู้ประสานงานระดับอำเภอแล้ว การดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนจะให้บริการได้กว้างขวาง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นรูปแบบ

การบริหารงานการศึกษาเอกชนนอกโรงเรียนภายในจังหวัด จึงต้องปรับปรุงสอดคล้องกันทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ทั้งนี้ในระดับอำเภอนั้น จะจัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนอกโรงเรียน อำเภอชุดหนึ่ง มีนายอำเภอเป็นประธาน ศึกษาธิการอำเภอเป็นรองประธานผู้ประสานงานอำเภอ เป็นเลขานุการ โดยคณะกรรมการชุดนี้จะมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมประสานงานการศึกษาเอกชนนอกโรงเรียนภายในอำเภอ

สำหรับการประสานงานการศึกษาเอกชนนอกโรงเรียนระดับตำบล และหมู่บ้านนั้น อาศัย องค์การคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน ครูอาสาสมัครการศึกษาเอกชนโรงเรียน และ อาสาสมัครการศึกษาเอกชนนอกโรงเรียนทำหน้าที่ประสานงานตามโครงสร้างดังนี้ (กรมการศึกษาเอกชนโรงเรียน, 2530 : 3-5)

โครงสร้างการบริหารงานพัฒนาระบบ
การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียน

ที่มา : กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2530

ดังนั้นสรุปได้ว่า ในการประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนนั้นในระดับชาติใช้ องค์การของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาออกโรงเรียนเป็นองค์การประสานงาน ในระดับภาคใช้องค์การของคณะกรรมการการศึกษาออกโรงเรียนภาคเป็นองค์การประสานงาน ส่วนในระดับจังหวัดนั้น อาศัยโครงสร้างของคณะกรรมการการศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดเป็นองค์การประสานงาน ในระดับอำเภอมีคณะกรรมการพัฒนาอำเภอและคณะกรรมการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ ทำหน้าที่ประสานงาน สำหรับในระดับตำบลและหมู่บ้านมีคณะกรรมการพัฒนาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน และอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียนในหมู่บ้าน ทำหน้าที่ประสานงาน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประจิม จบศรี (2528 : 106) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาในการประสานงาน การศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาอำเภอในพื้นที่ชนบทภาคเหนือ พบว่า

1. การสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการประสานงานนั้น สภาพการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาในการปฏิบัติอยู่ในระดับปาน กลาง สาเหตุของปัญหาที่สำคัญ คือ ไม่เห็นความสำคัญหรือจำเป็น ขาดงบประมาณ ขาดความรู้ ความเข้าใจ มีงานประจำมาก ตามลำดับ
2. การประสานแผนเพื่อให้เกิดการประสานงานมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาที่สำคัญคือ ขาดข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์เป็นปัจจุบัน ขาดบุคลากรไม่เห็นความสำคัญหรือความ จำเป็น ตามลำดับ
3. การปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาในการปฏิบัติอยู่ระดับปานกลาง สาเหตุปัญหาที่สำคัญ คือ ระเบียบการปฏิบัติมากเกินไป เงื่อนไขโครงการ ไม่เอื้ออำนวยให้ปรับกิจกรรม และเวลาที่ใช้ในการประชุมบ่อยเกินไป ตามลำดับ
4. การปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ข่าสารข้อมูล สภาพการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาในการปฏิบัติอยู่ระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหา คือ ขาด งบประมาณ ขาดบุคลากร ไม่เห็นความสำคัญหรือความจำเป็น ตามลำดับ

5. การระดมทรัพยากรแก้ไข้ปัญหาเพื่อให้เกิดการประสานงาน สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาในการปฏิบัติระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหาที่สำคัญคือ ขาดงบประมาณ มีงานประจำมาก และไม่มีเวลา ตามลำดับ

6. การประสานสัมพันธ์ทางด้านอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาในการปฏิบัติระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหาคือ แต่ละหน่วยงานมีงานรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาและขาดงบประมาณ ตามลำดับ

7. การตัดสินใจร่วมกัน มีสภาพการปฏิบัติในระดับเล็กน้อย มีปัญหาในการปฏิบัติระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหาคือ ขาดข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการประชุม น้อยเกินไป และขาดผู้เฝ้าติดตามลำดับ

จากงานวิจัยดังกล่าวนี้สรุปได้ว่า สภาพและปัญหาในการประสานงานการศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาอำเภอในพื้นที่ชนบทยากจนภาคเหนือมีสภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหาคือขาดข้อมูลงบประมาณ ไม่เห็นความสำคัญหรือความจำเป็น ขาดบุคลากร ตามลำดับ

เมื่อนี้ พนมภพธี (2529 : 86) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับปฏิบัติการในการจัดการศึกษานอกระบบเขตพื้นที่ยากจน ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการโครงการพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่สำนักงานหลักส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี (50%) ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (75.8%) อายุราชการ 1-10 ปี (56.5%)

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานในการจัดการศึกษานอกระบบเขตพื้นที่ยากจนตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลัก คือ ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน ปัจจัยความสัมพันธ์นอกแบบเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานมาก รองลงมาคือปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหารตามลำดับ

3. ปัญหาอุปสรรคในการประสานงานคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจ และต้องการได้รับการศึกษาอบรมทางวิชาการ

จากงานวิจัยนี้สรุปได้ว่า การประสานงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับปฏิบัติการในการจัดการศึกษานอกระบบมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ ด้านนโยบายและการวางแผน ด้านความสัมพันธ์

นอกแบบ ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านภาวะผู้นำตามลำดับ ปัญหาการประสานงานคืองบประมาณไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 : 170-172) ได้ทำการประเมินผลเชิงสำรวจโครงการพัฒนาระบบประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอตามความเห็นของนายอำเภอ และศึกษาธิการอำเภอที่มีต่อผู้ประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอพบว่า

1. ด้านนโยบายและหลักการของผู้ประสานงานอำเภอ นายอำเภอและศึกษาธิการอำเภอเห็นด้วยกับหลักการของผู้ประสานงานอำเภอในส่วนที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาชนบทตามนโยบายของรัฐ สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในระดับอำเภอ เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ ช่วยในการคิดแผน การศึกษานอกโรงเรียนได้ทั่วถึง กว้างขวางชัดเจน และมีส่วนทำให้การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนในอำเภอสะดวกรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ มีส่วนสนับสนุนประสานงานกับหน่วยงานของท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน การช่วยจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในพื้นที่ที่คุ้มค่ากับงบประมาณ การประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียนและหน่วยงานอื่น และการช่วยให้ระบบข้อมูลการศึกษานอกโรงเรียนในปัจจุบันถูกต้องรวดเร็ว นายอำเภอ และศึกษาธิการอำเภอเห็นว่านโยบายและหลักการในส่วนนี้ ผู้ประสานงาน อำเภอช่วยได้ในระดับปานกลาง

2. ด้านการปฏิบัติงานของผู้ประสานงานอำเภอ พบว่า การปฏิบัติงานของผู้ประสานงานอำเภอมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้กว้างขวาง และมีส่วนช่วยให้เกิดการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมายในระดับพื้นที่ได้มาก ส่วนการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของอำเภอ การมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์งานการศึกษานอกโรงเรียน การมีส่วนช่วยให้กิจกรรมได้รวดเร็วสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ทันเวลาที่ การมีส่วนช่วยในการทำแผนปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด นายอำเภอและศึกษาธิการอำเภอ เห็นว่าในส่วนนี้ผู้ประสานงานอำเภอ มีส่วนช่วยได้เพียงปานกลาง

3. ด้านผลดีและผลเสียของการมีผู้ประสานงานอำเภอ พบว่า นายอำเภอและศึกษาธิการอำเภอ มีความเห็นว่าได้รับประโยชน์จากผู้ประสานงานอำเภอ ในด้านต่อไปนี้คือ การนำข้อมูลจากผู้ประสานงานอำเภอรวบรวมได้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานตามแผน กสช. หรือแผนพัฒนา

ชนพระดับอำเภอ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ การประสานงานกับองค์กรในระดับท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์กิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน ระดับพื้นที่การประชาสัมพันธ์ การติดตามประเมินผล การดำเนินงานการใช้ทรัพยากรบุคคล คือ วัสดุในการให้ความรู้แก่ชุมชน การทำหัตถ์ประหยัดค่าใช้จ่าย และการช่วยลดการทำงานที่ซับซ้อน มีส่วนให้เกิดผลดีปานกลาง

4. ด้านความต้องการและความคาดหวังจากผู้ประสานงานอำเภอ พบว่ามีความต้องการและคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์ จากผู้ประสานงานอำเภอในเรื่องต่อไปนี้เป็น การนำข้อมูลไปใช้ในการปฏิบัติงานตามแผน กสช. หรือแผนพัฒนาชนพระดับอำเภอ การประสานงานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ การประสานงานการปฏิบัติงานกับองค์กรในระดับท้องถิ่น การประสานสัมพันธ์กิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน และการพัฒนาในระดับท้องถิ่น และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการพัฒนาของอำเภอ การร่วมใช้ทรัพยากรบุคคล คือ วัสดุอุปกรณ์ ในระดับมาก

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนายอำเภอ และศึกษาธิการอำเภอ ที่มีต่อผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนระดับอำเภอ พบว่า ในด้านการปฏิบัติงานของผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ความคิดเห็นด้านนโยบาย และหลักการของผู้ประสานงานอำเภอ ผลดีและผลเสียของผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอและความต้องการและความคาดหวังจากผู้ประสานงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างแต่ละรายข้อคำถามพบว่าในด้านการปฏิบัติงานของผู้ประสานงานอำเภอ ได้นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดแผนปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนในด้านความต้องการและความคาดหวังจากผู้ประสานงานในเรื่องการนำข้อมูลจากผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอรวมรวมไว้ใช้ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบการประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนระดับอำเภอ พบว่าเห็นด้วยกับการมีผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ มากที่สุดร้อยละ 86

จากการประเมินผลเชิงสำรวจนี้สรุปได้ว่า นายอำเภอและศึกษาธิการอำเภอ มีความคิดเห็นด้านนโยบายและหลักการ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านผลดีและผลเสีย ของผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอในระดับปานกลาง ส่วนด้านความต้องการความคาดหวังอยู่ในระดับมาก และเห็นด้วยกับการมีผู้ประสานงาน

จากผลการวิจัยของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจะ เห็นได้ว่าสภาพการปฏิบัติเพื่อให้เกิด การประสานงานการศึกษา คือการสร้างการมีส่วนร่วม การประสานแผน การปรับกิจกรรมให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ การปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสารข้อมูล การระดม ทรัพยากรแก้ปัญหา การประสานสัมพันธ์ด้านอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจร่วมกัน ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงาน คือ ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผนด้านความสัมพันธ์ นอกแบบ ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านภาวะผู้นำ ปัญหาในการประสานงานคือ ขาดข้อมูล ขาด งบประมาณ ขาดบุคลากร เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และ ไม่เห็นความสำคัญ ของการประสานงาน สำหรับการพัฒนาระบบประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ นั้น ด้านนโยบายและหลักการช่วยให้ปานกลาง ด้านความต้องการ ความคาดหวัง คาดหวังจะได้รับ ประโยชน์มาก ด้านรูปแบบ เห็นด้วยมากที่สุด

สมมติฐานของการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดแตกต่างกัน
2. เจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แตกต่างกัน
3. เจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตามตำแหน่งในการ ปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอในภาคใต้ 14 จังหวัด 129 อำเภอ มีประชากรรวม 516 คน จำแนกเป็น

- 1.1 ศึกษาธิการอำเภอ 129 คน
- 1.2 พัฒนาการอำเภอ 129 คน
- 1.3 สาธารณสุขอำเภอ 129 คน
- 1.4 เกษตรอำเภอ 129 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้ามี่ขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นรายอำเภอตามเขตการปกครองใช้อัตราส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนอำเภอทั้งหมดแต่ละจังหวัดในเขตภาคใต้ ได้อำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 67 อำเภอ โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling)

2.2 ในอำเภอที่สุ่มได้ตามข้อ 2.1 ผู้วิจัยใช้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงหลักทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ศึกษาธิการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 268 คน สามารถจำแนกเป็น

- 2.2.1 ศึกษาธิการอำเภอ 67 คน
- 2.2.2 พัฒนาการอำเภอ 67 คน

2.2.3 สาธารณสุขอำเภอ 67 คน

2.2.4 เกษตรอำเภอ 67 คน

ตั้งรายละเอียดตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกแต่ละจังหวัดและอำเภอ

ที่	จังหวัด	จำนวนอำเภอ		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง/คน				รวม
		ทั้งหมด	ใช้เป็น กลุ่มตัวอย่าง	ศึกษาธิการ อำเภอ	พัฒนาการ อำเภอ	สาธารณสุข อำเภอ	เกษตร อำเภอ	
1.	ชุมพร	8	4	4	4	4	4	16
2.	สุราษฎร์ธานี	18	9	9	9	9	9	36
3.	นครศรีธรรมราช	17	9	9	9	9	9	36
4.	สงขลา	14	7	7	7	7	7	28
5.	พัทลุง	8	4	4	4	4	4	16
6.	ตรัง	7	4	4	4	4	4	16
7.	กระบี่	7	4	4	4	4	4	16
8.	พังงา	8	4	4	4	4	4	16
9.	ระนอง	4	2	2	2	2	2	8
10.	ภูเก็ต	3	2	2	2	2	2	8
11.	สตูล	6	3	3	3	3	3	12
12.	ยะลา	6	3	3	3	3	3	12
13.	ปัตตานี	11	6	6	6	6	6	24
14.	นราธิวาส	12	6	6	6	6	6	24
รวม		129	67	67	67	67	67	268

เครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย
ข้อคำถามจำนวนสามตอนคือ

ตอนที่หนึ่ง แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูล
เกี่ยวกับตำแหน่งการปฏิบัติงาน วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งของผู้ตอบ มี
ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Checklist)

ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับ
อำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน จำแนกเป็น 3 ด้านดังนี้

ก. ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การรณรงค์เพื่อความรู้หนังสือ
แห่งชาติ การศึกษาเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ และการศึกษาโดยใช้สื่อ
ทางไกล

ข. ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ได้แก่ การจัดที่อ่านหนังสือประจำ
หมู่บ้าน การจัดห้องสมุดประชาชนอำเภอ การจัดรายการวิทยุ การจัดหน่วยโสตทัศนศึกษา การ
ผลิตหนังสือพิมพ์ฝามนัง

ค. ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ได้แก่ การฝึกอบรมอาชีพหลักสูตร
ระยะสั้น และการจัดกลุ่มสนใจ

แบบทดสอบตอนนี้มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ดีมากหรือเหมาะสมดี	หมายถึง	กิจกรรมนั้นได้ปฏิบัติมากหรือ เหมาะสมดี ให้คะแนน 5 คะแนน
ดี หรือเหมาะสม	หมายถึง	กิจกรรมนั้นได้มีการปฏิบัติดีหรือ ค่อนข้างดี ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลางหรือเหมาะสมพอสมควร	หมายถึง	กิจกรรมนั้นได้ปฏิบัติ เหมาะสมปานกลาง หรือ พอสมควร ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อยหรือเหมาะสมค่อนข้างน้อย หมายถึง กิจกรรมนั้นได้ปฏิบัติต่ำกว่า

ปานกลาง หรือเหมาะสม

ค่อนข้างน้อย 1 ให้คะแนน 2

คะแนน

น้อยมากหรือไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไข หมายถึง กิจกรรมนั้น

ได้มีการปฏิบัติไม่เหมาะสม

หรือน้อยมาก ต้องแก้ไขปรับปรุง

1 ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended) ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับหน่วยงานสี่กระทรวงหลักระดับอำเภอ

2. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง ศึกษาแนวคิด หลักการ วิธีการประสานงาน การดำเนินการจัด กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และบทบาทหน้าที่ของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จากตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพการ ประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับ หน่วยงานสี่กระทรวงหลักระดับอำเภอโดยตรง จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลักระดับ อำเภอและเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดทางภาคปฏิบัติ

ขั้นตอนที่สอง สรุปผลจากการสัมภาษณ์ซึ่งกำหนดเป็นกรอบแนวคิดทางภาคปฏิบัติ แล้วผนวกเข้ากับแนวความคิดทางหลักการ วิธีการกระบวนการประสานงาน เป็นกรอบความคิดในการ วิจัย จากแนวทางการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้าง แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่สาม สร้างแบบสอบถามตามเนื้อหาและกรอบความคิดที่ได้ศึกษาไว้ในขั้นตอน ที่หนึ่งและขั้นตอนที่สอง

ขั้นตอนที่สี่ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการ บริหารและการศึกษานอกโรงเรียนจำนวน 7 ท่าน ทำการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขภาษา

และ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความชัดเจนของข้อคำถาม ถ้ามีข้อบกพร่องนำมาแก้ไขให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ห้า นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสร็จแล้วไปทดสอบใช้กับหัวหน้าส่วนราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยระดับอำเภอในจังหวัดสงขลาจำนวน 28 คน และจังหวัดตรังจำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาวิเคราะห์และหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่หก หาค่าอำนาจจำแนกใช้วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงร้อยละ 25 กลุ่มต่ำ ร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นไปตรวจสอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการแจกแจงค่าที่ และเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้เป็นข้อคำถาม (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. 2528 : 186) ได้ข้อคำถามทั้งหมดรวม 76 ข้อ ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด 0.892 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เพราะโดยทั่วไปแล้วค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่เชื่อถือได้ (อนันต์ ศรีโสภณ 2525. : 15)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยทางไปรษณีย์พร้อมกับแนบแฟ้มสื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระยะเวลาการตอบและส่งคืนประมาณ 1 เดือน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ระหว่างวันที่ 15 เมษายน 2531 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2531 ได้รับแบบสอบถามคืน 196 ฉบับ จากนั้นอีก 1 เดือน ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บแบบสอบถามที่ไม่ได้รับคืนด้วยตนเอง และจากการส่งแบบสอบถามทั้งหมด 268 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 232 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.57 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจดูความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและตรวจให้คะแนน ตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. สภาภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นศึกษาธิการอำเภอ จำนวน 58 คน
พัฒนาการอำเภอ จำนวน 58 คน เกษตรอำเภอ จำนวน 58 คน และสาธารณสุขอำเภอ จำนวน
58 คน

2. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ในการจัดกิจกรรมการศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้
ตราจให้คะแนนแบบสอบถามต่อไปนี้ โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ปฏิบัติดีมากหรือเหมาะสมดี	ให้คะแนน	5 คะแนน
ปฏิบัติดีหรือเหมาะสม	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปฏิบัติปานกลางหรือเหมาะสมพอสมควร	ให้คะแนน	3 คะแนน
ปฏิบัติน้อยหรือเหมาะสมค่อนข้างน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยมากหรือไม่เหมาะสม	ให้คะแนน	1 คะแนน

ต้องปรับปรุงแก้ไข

นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของระดับความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
คำนวณค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วพิจารณาระดับความคิดเห็น โดยอาศัยเกณฑ์ประมาณค่า
ความคิดเห็นของเบสท์ (Best. 1970 : 189) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมใดมีค่าระหว่าง 1.00 - 1.49 ถือว่ากิจกรรมนั้น
มีการปฏิบัติน้อยมากหรือไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไข

คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมใดมีค่าระหว่าง 1.50 - 2.49 ถือว่ากิจกรรมนั้น
มีการปฏิบัติน้อยหรือเหมาะสมค่อนข้างน้อย

คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมใดมีค่าระหว่าง 2.50 - 3.49 ถือว่ากิจกรรมนั้น
มีการปฏิบัติปานกลาง หรือเหมาะสมพอสมควร

คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมใดมีค่าระหว่าง 3.50 - 4.49 ถือว่ากิจกรรมนั้น
มีการปฏิบัติดี หรือเหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมใดมีค่าระหว่าง 4.50 - 5.00 ถือว่ากิจกรรมนั้น
มีการปฏิบัติดีมาก หรือเหมาะสมดี

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดรายด้านและโดยส่วนรวมโดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test) จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่มีอิสระจากกัน ทดสอบค่าเอฟ (F-test) จากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม

4. ทดสอบสมมติฐานโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Newman-Keuls Method

5. วิเคราะห์ข้อเสนอนะของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่และคำนวณค่าร้อยละ
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. ค่าความแปรปรวน ใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N (N - 1)}$$

เมื่อ S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (ลิ้น สายยศ และ อังคนา สายยศ. 2524 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S	แทน	คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร Alpha Coefficient (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
N	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมด
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

6. การทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (ลิ้น สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 215) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	การแจกแจงแบบ t
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

7. ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ใช้สูตร F-test (ลิ้น สายยศ 2524 : 108)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าแจกแจงของ F
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

8. ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ Newman-Keuls Method (ประกอบ
กรณีชุด. 2525 : 297)

$$q = \frac{\bar{T}_{largest} - \bar{T}_{smallest}}{MS_{error}/n}$$

เมื่อ	q	แทนค่า	q-distribution
	$\bar{T}_{largest}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูง
	$\bar{T}_{smallest}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มต่ำ
	MS_{error}	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	n	แทน	ตัวกลางฮาร์โมนิค

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science version X) ของศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการ
ประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์
ข้อมูลและการแปลผล แบ่งออกเป็น 6 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อ
การประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ทั้งสามด้านและ โดยส่วนรวม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับ
อำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งในการปฏิบัติงาน วัตถุประสงค์ทางการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ที่มี
ต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยส่วนรวม

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สั
กระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับ
อำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและ เพื่อให้การสื่อความหมายได้เข้าใจ
ตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน หรือ Sum Square

- MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน หรือ Mean Square
- df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ หรือ Degree of Freedom
- * แทน นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
- ** แทน นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์รวมทั้งสิ้น 268 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 232 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.57 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามคือ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอได้แก่ ศึกษาธิการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ พัฒนาการอำเภอ และเกษตรอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 111 คน มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป 121 คน รวม 232 คน ในด้านประสบการณ์ทำงานตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปจำนวน 202 คน รวม 232 คน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

สถานภาพของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ	ความถี่	ร้อยละ
1. ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน		
1.1 ศึกษาธิการอำเภอ	58	25.00
1.2 พัฒนาการอำเภอ	58	25.00
1.3 สาธารณสุขอำเภอ	58	25.00
1.4 เกษตรอำเภอ	58	25.00
รวม	232	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพของเจ้าหน้าที่สำรวจหลักระดับอำเภอ	ความถี่	ร้อยละ
2. วุฒิมัธยมศึกษา		
2.1 การศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรี	111	47.8
2.2 การศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	121	52.2
รวม	232	100.00
3. ประสบการณ์ทำงานตามตำแหน่งงานการปฏิบัติงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	30	12.9
3.2 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	202	87.1
รวม	232	100.00

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่สำรวจหลักระดับอำเภอที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงานการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการอำเภอ จำนวน 58 คน เป็นพัฒนาการอำเภอ 58 คน เป็นสาธารณสุขอำเภอ 58 คน และเป็นเกษตรอำเภอจำนวน 58 คน และเมื่อจำแนกตามวุฒิมัธยมศึกษา ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 111 คน และระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 และ 52.2 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกประสบการณ์ปฏิบัติงานตามตำแหน่งงานการปฏิบัติงานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตามตำแหน่งงานการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน และมีประสบการณ์ปฏิบัติงานตามตำแหน่งงานการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และ 87.1 ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สํานักประจําจังหวัดที่มีต่อ
การประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด**

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สํานักประจําจังหวัดที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้าน และโดยสํารวม ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 3-15

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สํานักประจําจังหวัด ซึ่งมีตำแหน่งในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ศึกษาธิการ อำเภอ		พัฒนาการ อำเภอ		สาธารณสุข อำเภอ		เกษตร อำเภอ	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	3.10	0.63	2.94	0.67	2.82	0.75	2.42	0.68
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	3.01	0.71	3.04	0.81	2.40	0.85	2.30	0.61
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	3.20	0.83	3.13	1.01	2.19	1.13	2.36	0.76
รวม	3.09	0.64	3.04	0.71	2.47	0.81	2.37	0.58

จากตาราง 3 แสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ ทักษะ อาชีพ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

พัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้
ความรู้ทักษะอาชีพ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

สาธารณสุขอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนด้านการให้บริการ
ข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทักษะอาชีพมีการปฏิบัติในระดับน้อย

เกษตรอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้
ทักษะอาชีพมีการปฏิบัติในระดับน้อย

โดยส่วนรวม ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอ เห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลาง สาธารณสุขอำเภอและ เกษตรอำเภอ เห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสาร ด้านการให้ความรู้
ทักษะอาชีพ และรวม

ระดับการศึกษา	ด้านการให้ ความรู้พื้นฐาน		ด้านการให้บริการ ข่าวสารข้อมูล		ด้านการให้ความรู้ ทักษะอาชีพ		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.81	0.76	2.59	0.86	2.50	1.11	2.63	0.79
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	2.82	0.70	2.76	0.77	2.92	0.93	2.83	0.71
รวม	2.82	0.72	2.67	0.81	2.72	1.04	2.74	0.76

จากตาราง 4 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่า
ปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้
ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสาร และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.81 2.59 และ 2.50 ตามลำดับ

เจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความ
คิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.92 2.82 และ 2.76 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม เจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำ
กว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป เห็นว่าการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.74

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ด้านการให้
ความรู้ทักษะอาชีพ และรวม

ประสบการณ์ ในการทำงาน	ด้านการให้ ความรู้พื้นฐาน		ด้านการให้บริการ ข่าวสารข้อมูล		ด้านการให้ความรู้ ทักษะอาชีพ		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี	2.79	0.73	2.65	0.81	2.69	1.04	2.71	0.76
ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	2.99	0.64	2.87	0.84	2.90	1.01	2.99	0.74
รวม	2.82	0.72	2.67	0.81	2.72	1.04	2.74	0.76

จากตาราง 5 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำ
กว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้
ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล มีการปฏิบัติ
อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.79 2.69 และ 2.65 ตามลำดับ ส่วนเจ้าหน้าที่สักระหวาง
หลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เห็นว่าการประสานงานของศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้
ความรู้ทักษะอาชีพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.99 2.87 และ 2.90 ตาม
ลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยรวม เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงาน
ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้งสามด้าน มี
การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.74

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ
ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ เป็น
รายด้านและโดยส่วนรวม วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ
ความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-distribution) ดังรายละเอียดแสดงในตาราง
6 ถึงตาราง 15 .

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษา
แตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและ
รวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.81	0.75	2.82	0.70	-0.14
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.59	0.86	2.76	0.77	-1.58
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	2.50	1.11	2.92	0.93	-3.18**
รวม	2.63	0.79	2.83	0.76	-2.05*

จากตาราง 6 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
ปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้
ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างจากเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับ

ปริญญาดรึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้ความรู้พื้นฐานและด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรึและตั้งแต่ปริญญาดรึขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อสอง

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.79	0.73	2.99	0.64	1.36
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.65	0.81	2.87	0.84	1.39
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	2.69	1.04	2.93	1.02	1.17
รวม	2.71	0.76	2.93	0.74	1.47

จากตาราง 7 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อสาม

ตาราง 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	3.06	1.04	3.10	0.62	-0.09
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	3.18	0.24	2.96	0.72	0.43
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	3.00	0.47	3.20	0.84	-0.34
รวม	3.08	0.12	3.09	0.64	-0.02

จากตาราง 8 แสดงว่าศึกษาธิการอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วแสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษาเอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด	ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	3.05	0.65	3.38	0.37	1.38
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.91	0.73	3.35	0.40	1.64
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	3.14	0.84	3.56	0.66	1.33
รวม	3.03	0.64	3.43	0.44	1.66

จากตาราง 9 แสดงว่าศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และศึกษาธิการอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมเห็นว่า ศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และศึกษาธิการอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของพัฒนาการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.99	0.72	2.88	0.60	0.62
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	3.03	0.84	3.05	0.78	-0.12
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	3.08	1.04	3.19	1.00	-0.38
รวม	3.03	0.74	3.04	0.67	-0.03

จากตาราง 10 แสดงว่าพัฒนาการอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และพัฒนาการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พัฒนาการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และพัฒนาการอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของพัฒนาการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษาเอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด	ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.92	0.66	3.06	0.73	0.60
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	3.01	0.79	3.18	0.91	0.58
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	3.03	1.03	3.13	0.99	-0.01
รวม	3.02	0.71	3.12	0.72	0.41

จากตาราง 11 แสดงว่าพัฒนาการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และพัฒนาการอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวมเห็นว่า พัฒนาการอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และพัฒนาการอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของสาธารณชนอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษาของศูนย์ การศึกษาโรงเรียนจังหวัด	ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.79	0.78	2.94	0.49	-0.63
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.38	0.89	2.49	0.52	-0.32
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	2.19	1.19	2.16	0.61	-0.07
รวม	2.46	0.84	2.55	0.50	-0.27

จากตาราง 12 แสดงว่าสาธารณชนอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และสาธารณชนอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว สาธารณชนอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และสาธารณชนอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของสาธณสุขอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษาเอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด	ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.61	0.72	2.84	0.76	-0.70
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.00	0.79	2.44	0.85	-1.21
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	1.72	0.77	2.25	1.16	-1.08
รวม	2.11	0.67	2.51	0.82	1.49

จากตาราง 13 แสดงว่าสาธณสุขอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และสาธณสุขอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว สาธณสุขอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และสาธณสุขอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรกรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด	ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี		ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.61	0.70	2.27	0.63	1.96*
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.40	0.61	2.21	0.60	1.17
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	2.33	0.75	2.39	0.77	-0.31
รวม	2.45	0.57	2.29	0.59	1.01

จากตาราง 14 แสดงว่าเกษตรกรอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเกษตรกรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่สอง ส่วนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ เกษตรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว เกษตรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเกษตรกรอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรกรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด แยกเป็นรายด้านและรวม

การประสานงานการจัดกิจกรรม การศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์ การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด	ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน	2.38	0.70	2.72	0.49	1.15
ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล	2.27	0.61	2.59	0.47	1.23
ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ	2.29	0.74	2.97	0.76	2.11*
รวม	2.31	0.58	2.76	0.48	1.80

จากตาราง 15 แสดงว่าเกษตรกรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และเกษตรกรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่สาม ส่วนด้านการให้ความรู้ขั้นพื้นฐาน และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว เกษตรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และเกษตรกรอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรง
หลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรง
หลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ซึ่งมีตำแหน่งการ
ปฏิบัติงานแตกต่างกันโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis
of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นำไปตรวจสอบความแตกต่าง
เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Newman-Keuls Method ดังรายละเอียดในตาราง 16-23

ตาราง 16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรงหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	14.57	3	4.85	10.26*
ภายในกลุ่ม	107.92	228	0.47	
รวม	122.49	231		

จากตาราง 26 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระทรงหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงาน
แตกต่างกันมีผลต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้ความรู้พื้นฐาน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1

เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่นำไปวิเคราะห์ตามวิธีการของ Newman Keuls ดังตาราง

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดด้านการให้ความรู้พื้นฐาน เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ศึกษาธิการ อำเภอ	พัฒนาการ อำเภอ	สาธารณสุข อำเภอ	เกษตรอำเภอ
	$\bar{X}$	3.10	2.94	2.81	2.41
ศึกษาธิการอำเภอ	3.10	-	0.16	0.29	0.68*
พัฒนาการอำเภอ	2.94		-	0.13	0.52*
สาธารณสุขอำเภอ	2.81			-	0.39*
เกษตรอำเภอ	2.41				-

จากตาราง 17 แสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ และสาธารณสุขอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน แตกต่างกับเกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหว่างหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	25.38	3	8.46	14.96**
ภายในกลุ่ม	128.97	228	0.56	
รวม	154.36	231		

จากตาราง 18 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหว่างหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงาน
แตกต่างกันมีผลต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้บริการข่าวสาร
ข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ .1

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ศึกษาธิการ อำเภอ	พัฒนาการ อำเภอ	สาธารณสุข อำเภอ	เกษตรอำเภอ
	$\bar{X}$	2.97	3.04	2.40	2.30
ศึกษาธิการอำเภอ	2.97	-	-0.07	0.57*	0.67*
พัฒนาการอำเภอ	3.04		-	0.64*	0.74*
สาธารณสุขอำเภอ	2.40			-	0.10
เกษตรอำเภอ	2.30				-

จากตาราง 19 แสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างจากสาธารณสุขอำเภอและ เกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหว่างหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	46.56	3	15.52	17.19**
ภายในกลุ่ม	205.83	228	0.90	
รวม	252.40	231		

จากตาราง 20 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหว่างหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงาน
แตกต่างกันมีผลต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านการให้ความรู้ทักษะ
อาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ศึกษาธิการ อำเภอ	พัฒนาการ อำเภอ	สาธารณสุข อำเภอ	เกษตรอำเภอ
	$\bar{X}$	3.20	3.13	2.19	2.36
ศึกษาธิการอำเภอ	3.20	-	0.07	1.01*	0.84*
พัฒนาการอำเภอ	3.13		-	0.94*	0.77*
สาธารณสุขอำเภอ	2.19			-	-0.17
เกษตรอำเภอ	2.36				-

จากตาราง 21 แสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างจากสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก
ระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกันที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวม

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	24.74	3	8.24	17.29**
ภายในกลุ่ม	108.74	228	0.47	
รวม	133.49	231		

จากตาราง 22 แสดงว่าเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงาน
แตกต่างกันมีผลต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวม แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดโดยส่วนรวม เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ศึกษาธิการ	พัฒนาการ	สาธารณสุข	เกษตรอำเภอ
		อำเภอ	อำเภอ	อำเภอ	
	$\bar{X}$	3.09	3.04	2.47	2.36
ศึกษาธิการอำเภอ	3.09	-	0.05	0.62*	0.73*
พัฒนาการอำเภอ	3.04		-	0.57*	0.68*
สาธารณสุขอำเภอ	2.47			-	0.11
เกษตรอำเภอ	2.36				-

จากตาราง 23 แสดงว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมแตกต่างกับสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัด**

จากแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา 232 ฉบับ ปรากฏว่า มีผู้ให้ข้อเสนอแนะทั้งสิ้น 22 คน เป็นศึกษาอำเภอ 12 คน พัฒนาการอำเภอ 5 คน สาธารณสุขอำเภอ 3 คน และเกษตรอำเภอ 2 คน จึงสรุปผลข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ให้ข้อเสนอแนะว่า ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานโดยเฉพาะอย่างต่อเนื่อง และควรจัดงบประมาณสนับสนุนโดยเฉพาะโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ
2. ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ให้ข้อเสนอแนะว่า ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดควรจัดให้มีคณะกรรมการดำเนินงาน จัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง และจัดงบประมาณสนับสนุน
3. ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรได้จัดทำแผนร่วมกัน และจัดงบประมาณสนับสนุนให้การนิเทศติดตามผล

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทักษะอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งในการปฏิบัติงาน วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการให้ความรู้ทักษะอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอ ในภาคใต้ 14 จังหวัด 129 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 268 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีสามตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ ประกอบด้วยข้อความถามด้านการให้ความรู้พื้นฐาน จำนวนยี่สิบห้าข้อ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ยี่สิบเจ็ดข้อ และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ยี่สิบสี่ข้อ รวมข้อความถาม 76 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ด้านการให้ความรู้พื้นฐานสั้นๆ ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลหัวข้อ และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพสองข้อ รวมข้อคำถาม 11 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการสถิติดังนี้

1. ข้อมูลส่วนที่เกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านทั้งสามด้าน และโดยส่วนรวม ($\bar{m}$)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เป็นรายด้านและโดยส่วนรวม ใช้การทดสอบค่าที (t -distribution)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างนำไปทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Newman Keuls

5. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่าการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปฏิบัติ

อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระทรวง
หลักระดับอำเภอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน

2. ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานใน
การจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจำแนกตามตัวแปร

2.1 ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอเห็นว่าการประสานงานในการจัด
กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมมีการปฏิบัติอยู่
ในระดับปานกลาง ส่วนสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภอเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และ
เมื่อพิจารณารายด้าน ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอเห็นว่าการประสานงานของศูนย์การ
ศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน ส่วนสาธารณสุขอำเภอ
และเกษตรอำเภอเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยทั้งสามด้าน

2.2 เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษา
นอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และ
เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน

2.3 เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี
และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่าการประสานงานในการ
จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ ที่มีต่อการ
ประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดตาม
ตัวแปรระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า

3.1 เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการ
ศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและด้านการให้ความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

3.4 ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

3.5 เกษตรอำเภอ ซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความรู้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 เกษตรอำเภอ ซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกันเห็นว่า

การประสาณงานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำไปวิเคราะห์รายคู่พบว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ และสาธารณสุขอำเภอมีความคิดเห็นแตกต่างจากเกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นเห็นว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำไปวิเคราะห์รายคู่พบว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ กับสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภอมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นเห็นว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำไปวิเคราะห์รายคู่พบว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ กับสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภอ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นเห็นว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ข้อเสนอแนะในการประสาณงานการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด

เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอให้ข้อเสนอแนะในการประสาณงานการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดดังนี้

4.1 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดควรจัดงบประมาณสนับสนุนในการประสาณงานการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนทั้งสามด้าน

4.2 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการประสาณงานการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนโดยเฉพาะ และมีการประสาณอย่างต่อเนื่อง

4.3 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดควรจัดให้มีการวางแผนร่วมกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสาณงานการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ผู้วิจัยเห็นว่าควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมและจำแนกรายด้านทั้งสามด้านปรากฏว่า ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประจิม จบศรี (ประจิม จบศรี. 2528 : 224) ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการประสานงานการศึกษาองค์คณะกรรมการพัฒนาอำเภอในพื้นที่ยากจนชนบทภาคเหนือ พบว่า มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกรายด้านทั้งสามด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด อยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.82$) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.72$) และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.67$) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กรมการศึกษาออกโรงเรียน (กรมการศึกษาออกโรงเรียน. 2531 : 171) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนระดับอำเภอ ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของผู้ประสานงานอำเภอในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยปรากฏว่า การประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางนั้น นำมาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานคือ ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน ปัจจัยความสัมพันธ์นอกแบบ ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร (เมธินี พนมฤทธิ์. 2527 : 86) และบุคลากรของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ไม่เห็นความสำคัญของการประสานงาน ว่าการประสานงานเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งในการบริหาร ซึ่งจะขาดเสียมิได้ กล่าวคือ การที่บุคคลได้มาร่วมประกอบกิจการใดกิจการหนึ่งนั้น โดยหวังจะให้บรรลุวัตถุประสงค์สำเร็จตามนโยบายได้ ย่อมต้องอาศัยความเข้าใจ ความร่วมมือประสานงานกัน (ฉัตรชัย อรุณัมภ์. 2522 : 104-105) ซึ่งถ้าพิจารณาการประสานงานในระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งในที่นี้หมายถึงระดับอำเภอ "การประสานงานเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เพราะระบบราชการส่วนภูมิภาคเป็นเรื่องหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในแง่ของการมีหน่วยงานที่เป็นตัวแทนของราชการส่วนกลางไปปฏิบัติงานในภูมิภาคและหน่วยงานที่รับผิดชอบกิจการของราชการส่วนภูมิภาคเอง ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องใช้ความพยายามในการประสานกิจกรรม

ของหน่วยราชการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และการประสานกิจกรรมภายในหน่วยราชการเดียวกัน โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความร่วมแรงร่วมใจดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุผลสำเร็จที่วางไว้ (กึ่งเพชร ทองใบ. 2530 : 89-90) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เพราะการศึกษานอกโรงเรียนเป็นการศึกษาเพื่อชีวิต เพื่อสังคม เพื่อพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือทุกฝ่ายทั้งภาครัฐบาลและ เอกชน ในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติงานด้วยดีตลอดมา (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531 : 9) และในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น อาจกล่าวได้ว่าอำเภอเป็นหน่วยราชการส่วนภูมิภาคที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งในทางหลักการแล้ว อำเภอเป็นกลไกในการบริหารราชการแผ่นดินให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นกลไกในการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลทางการเมืองด้วย อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัตินั้น อำเภอก็เป็นตัวแทนของประชาชนในการปฏิบัติงานตามที่ประชาชนต้องการด้วย เพราะอำเภอเป็นหน่วยราชการที่ได้สัมผัสและรู้สภาพปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีที่สุด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อำเภอมีลักษณะ เป็นจุดกระทบหรือเป็นกั้นระหว่างรัฐกับประชาชน การประสานงานในระดับอำเภอจึงเป็นวิธีการดำเนินงาน การจัดระเบียบการทำงาน การใช้เงินและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (เสนห์ จัยโต. 2530 : 196)

2. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า มีความคิดเห็นต่อการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) และ ($\bar{X} = 2.83$) และเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นว่า การประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดมีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.81$) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.59$) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการประสานงาน

ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดว่า มีการปฏิบัติ
 เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.92$) ด้าน
 การให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.82$) และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อ
 พิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
 ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพบว่า ค่าเฉลี่ย
 ของระดับความคิดเห็นในการประสานงานของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการ
 ศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปสูงกว่าเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
 ปริญญาตรีทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ด้านการให้ความรู้ข่าวสารข้อมูล และ
 ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ซึ่งในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์
 (ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์, 2523 : 2) และเกล็ดแก้ว ร่วงลือ (เกร็ดแก้ว ร่วงลือ, 2528 : 117)
 กล่าวว่า ผู้ที่มีคุณวุฒิสูง จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับสูงตามไปด้วย และอาจเป็น
 เพราะค่านิยมของสังคมไทยเราจะให้เกียรติยกย่องผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถ
 และความรับผิดชอบสูง และยิ่งในสังคมปัจจุบัน ผู้ที่มีการศึกษาสูง ๆ จะได้รับการเลื่อนชั้นทาง
 สังคมให้อยู่ในระดับสูงตามไปด้วย จากสาเหตุดังกล่าวนี้อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลัก
 ระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความพยายามที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้บรรลุ
 ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อเป็นการรักษาศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของตนเองให้เป็นไปตาม
 ความคาดหวังของสังคม จนทำให้มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้น

ส่วน เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความ
 คิดเห็นต่อการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนต่ำกว่าอาจจากสาเหตุหลาย
 ประการด้วยกันคือ เมื่อมีวุฒิทางการศึกษาดำ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ก็ต่ำตามไปด้วย การยอมรับนับ
 ถือต่อสังคมก็น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ แล้ว ทำให้รู้สึกด้อยกว่า บังคับให้เหล่านี้อาจเป็น
 ผลกระทบทำให้มีความคิดเห็นในการปฏิบัติงานต่ำตามไปด้วย

3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมี
 ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พบว่า มีความคิดเห็นต่อการประสานงาน
 ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมอยู่ใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) และ ($\bar{X} = 2.93$) และเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สั

กระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดมีการปฏิบัติงานเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.79$) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.69$) และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.65$) ส่วนเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติเหมาะสมในระดับปานกลางทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.99$) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.93$) และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.87$) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการประสานงานของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป สูงกว่าเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ และด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล อาจมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกันคือ ผู้ที่มีประสบการณ์สูงกว่าสามารถมองโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความรู้ความชำนาญ สามารถปฏิบัติงานในระดับสูงตามไปด้วย จึงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้น

ส่วนเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดต่ำกว่า อาจสาเหตุมาจาก การเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนน้อย จึงมีความเข้าใจงานกิจการการศึกษานอกโรงเรียนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นแล้วทำให้รู้สึกด้อยกว่า จึงอาจเป็นผลกระทบต่อความคิดเห็นในการปฏิบัติงานต่ำไปด้วย

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด พบว่า ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานว่ามีการปฏิบัติโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และมีแนวโน้มสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.09$) และ ($\bar{X} = 3.04$) จึงสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของกรมการศึกษานอก

โรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2531 : 171) ได้ประเมินผลโครงการพัฒนาระบบการประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ พบว่า ศึกษาธิการอำเภอและนายอำเภอ เห็นว่าการปฏิบัติงานของผู้ประสานงานอำเภอซึ่งเป็นบุคลากรของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และอาจเป็นเพราะศึกษาธิการอำเภอ และพัฒนาการอำเภอ มีการปฏิบัติกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในลักษณะที่คล้ายกัน มีความเข้าใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเป็นอย่างดี จึงมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในระดับปานกลาง และมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนสาธารณสุขอำเภอ และ เกษตรอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยส่วนรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลาง หรือค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และ ($\bar{X} = 2.36$) อาจสาเหตุมาจากสาธารณสุขอำเภอและ เกษตรอำเภอ มีลักษณะงานในการพัฒนาชนบทที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาน้อย และการจัดกิจกรรมที่จะร่วมพัฒนาชนบท มีความสัมพันธ์กันน้อย ความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานเหลื่อมล้ำกัน (วิจิตร อาวะกุล. 2528 : 279) และ เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ เห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดมีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 3.20$) และ ($\bar{X} = 3.13$) ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 3.10$) และ ($\bar{X} = 2.94$) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.97$) และ ($\bar{X} = 3.04$) ส่วนสาธารณสุขอำเภอเห็นว่า การประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ด้านการให้ความรู้พื้นฐานมีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ มีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางหรือค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.40$) และ ($\bar{X} = 2.19$) เกษตรอำเภอเห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลาง หรือค่อนข้างน้อยทั้งสามด้าน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 2.42$) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.36$) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ($\bar{X} = 2.30$)

ศึกษาธิการอำเภอ และพัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาเอกชนโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้งสามด้านสูงกว่า สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอ อาจเป็นสาเหตุมาจาก ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอมักมีลักษณะงานที่ปฏิบัติคล้ายกัน คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐานเป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการดำรงชีวิตสามารถอ่านออกเขียนได้ และแสวงหาสารสนเทศต่าง ๆ มาใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งกิจกรรมลักษณะนี้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ส่วนกระทรวงมหาดไทยก็ร่วมดำเนินการโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ และการจัดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น ในด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เป็นการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทันเหตุการณ์เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเอง และชุมชนกิจกรรมที่จัดร่วมกัน คือ การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน การผลิตหนังสือพิมพ์แผ่นพับ เป็นต้น ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพตามความต้องการและความพร้อมของประชาชน มุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะอาชีพไปใช้ในชีวิตรประจำวัน กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น และกลุ่มสนใจซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงมหาดไทย ดำเนินการในระดับพื้นที่ด้วยกัน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2531 : 13) จึงอาจเป็นผลกระทบทำให้ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานสูง

ส่วนสาธารณสุขอำเภอและเกษตรอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้งสามด้านต่ำกว่า ศึกษาธิการอำเภอและพัฒนาการอำเภอ อาจสาเหตุมาจากลักษณะของกิจกรรมที่จัดทำให้ประชาชนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับเกษตรอำเภอและพัฒนาการอำเภอแตกต่างกันมาก จึงไม่เข้าใจกิจกรรมดังกล่าว เพราะการขาดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกันจะเป็นสาเหตุทำให้การติดต่อประสานงานดำเนินไปด้วยดีไม่สามารถกระทำได้ (ประจิม จบศรี 2528 : 71) และอาจเป็นเพราะเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน การจะประสานความสามารถที่จะทำงานในจังหวะหรือเวลาเดียวกันย่อมเป็นการยาก (วิจิตร อสวะกุล 2528 : 279) จึงอาจเป็นผลกระทบทำให้ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติต่ำ

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด พบว่า มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อสอง สาเหตุที่ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะค่านิยมในสังคมไทยมักยกย่องคนที่มีความรู้ระดับการศึกษาสูง คนที่มีระดับการศึกษาสูงจึงมักได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลภายนอก มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมักได้รับการคัดเลือกจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน สัมมนาทางวิชาการมากกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาต่ำ ทำให้ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบต่องานสูง พร้อมทั้งจะทำงานได้ในลักษณะงานที่ท้าทายความสามารถของตนเอง และมองโลกทัศน์หรือขอบเขตของงานกว้างไกลกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ จึงทำให้มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านกาให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล ด้านกาให้ความรู้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุที่ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป เห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดด้านกาให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง เป็นผู้ที่สังคมยอมรับนับถือมากกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาต่ำ สามารถมองโลกทัศน์ และขอบเขตของงานกว้างกว่า ทำให้ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความเชื่อมั่นสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ ทำให้มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้พื้นฐานซึ่งเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปเห็นว่าการประสานงานของศูนย์การศึกษานอก

โรงเรียนจังหวัดมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะกิจกรรมด้านนี้ ประชาชนเห็นประโยชน์เข้า ขาดการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้จากรายงานของการวิจัยของ ประจิม จบศรี (2528 : 109) ได้พบว่าคณะกรรมการพัฒนาอำเภอในพื้นที่ชนบทภาคเหนือซึ่งมีระดับการศึกษาต่างกันมีสภาพและปัญหาในการประสานงานด้านการปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ข่าวดสารข้อมูลไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด พบว่า มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่สาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอเป็นตัวแทนของราชการส่วนกลาง ใบปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความร่วมแรงร่วมใจดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน จึงมีความเข้าใจตรงกัน ทำให้ผู้มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอมีความเห็นต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเหมือนกัน และจากผลการวิจัยของ เมธินี พนมภทธี (2529 : 86) พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานในการจัดการศึกษานอกระบบเขตพื้นที่ยากจนตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลัก คือ ปัจจัยด้านนโยบายและการวางแผน ปัจจัยความสัมพันธ์นอกแบบ ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหาร เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยดังกล่าวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอ ซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่หนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอมีลักษณะการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน การกำหนดนโยบาย หลักการ เป้าหมาย กิจกรรม และงบประมาณที่ได้รับแตกต่างกัน ทำให้ระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.2531 : 170) พบว่านายอำเภอ และศึกษาธิการอำเภอมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของผู้ประสานงานการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกันที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเป็นรายด้านพบว่าระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอด้านการให้ความรู้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูลและด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำไปวิเคราะห์รายค่าได้ผลดังนี้

ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน เมื่อวิเคราะห์รายค่าพบว่า ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ และสาธารณสุขอำเภอมีความคิดเห็นแตกต่างจากเกษตรอำเภอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมด้านนี้ ศึกษาธิการอำเภอมีความเข้าใจในลักษณะของการจัดเป็นอย่างดี เพราะเป็นปฏิบัติงานในระดับอำเภอตามบทบาทหน้าที่ของศึกษาธิการอำเภอ ส่วนพัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอนั้น มีความเข้าใจในกิจกรรมนี้น้อย เนื่องจากเป็นกิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านการศึกษาเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาทางไกลซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล เมื่อวิเคราะห์รายค่าแล้วพบว่า ศึกษาธิการอำเภอ และพัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นแตกต่างจากสาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุอาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการจัดห้องสมุดประชาชน การจัดทำหนังสือพิมพ์ผ่านวัง การจัดโสตทัศนศึกษา ซึ่งการประสานงานในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่มักจะประสานงานกับศึกษาธิการอำเภอ และจะดำเนินการอยู่ในเขตเมือง ส่วนกิจกรรมที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านนั้นเป็นการประสานร่วมมือกันกับประชาชนในหมู่บ้าน จึงมีการประสานงานกับพัฒนาการอำเภอบ้างในระดับพื้นที่ จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่

มีนัยสำคัญทางสถิติจึงไม่อภิปรายผล เพราะในการวิเคราะห์เป็นการทดสอบแบบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยครั้งละ 2 กลุ่ม

ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ เมื่อวิเคราะห์รายข้อแล้วพบว่า ศึกษาธิการอำเภอ และพัฒนาการอำเภอมีความคิดเห็นแตกต่างจากสาธารณสุขอำเภอ และเกษตรอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ศึกษาธิการอำเภอซึ่งมีหน้าที่ในการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนในระดับอำเภอได้ทราบถึงนโยบาย เป้าหมายงบประมาณเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานแผน การจัดทำแผนพัฒนาชนบทระดับอำเภอ การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาการศาสนา และการวัฒนธรรมประจำปี จะต้องประสานงานกับศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ส่วนพัฒนาการอำเภอนั้นจะประสานการรวมกลุ่มผู้เรียนในระดับพื้นที่เท่านั้น จึงอาจเป็นสาเหตุให้ศึกษาธิการอำเภอ และพัฒนาการอำเภอ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างไปจากสาธารณสุขอำเภอและ เกษตรอำเภอได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนของศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ พอสรุปเป็นข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนของศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนของศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางนั้น ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัด ควรจัดระบบการประสานงานกับหน่วยงานสักระหวางหลักระดับอำเภออย่างต่อเนื่องในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ การวางแผนการปฏิบัติงานร่วมกัน ประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน และเยี่ยมนิเทศติดตามผลร่วมกัน และการประสานงานนั้นใช้ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2. จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนของศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดเป็น

รายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางนั้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครราชสีมาเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบงานในแต่ละด้านทำให้เกิดทักษะในการมีมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน เทคนิคการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ของแต่ละกิจกรรมอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานสื่อกระทรวงหลัก อันได้แก่ จัดให้มีการประชุมเป็นประจำทุกเดือน จัดเอกสารสิ่งพิมพ์ไว้บริการ จัดให้มีการพบปะสังสรรค์กัน และจัดเจ้าหน้าที่แนะนำไว้คอยให้คำปรึกษาหารือ เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่สื่อกระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับมีความเห็นในการปฏิบัติงานมากกว่าเจ้าหน้าที่สื่อกระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีนั้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครราชสีมาให้มีการประชุมสัมมนาทางวิชาการในกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และสร้างความสำคัญในการรับผิดชอบต่อการพัฒนาการศึกษาให้กับประชาชนร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรดำเนินการศึกษาวิจัยทำนองนี้ในพื้นที่ภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้นำผลวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้

2. ควรดำเนินการศึกษาวิจัยระบบการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดที่ได้รับงบประมาณจากโครงการเงินกู้และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดที่ได้รับงบประมาณปกติ

3. ควรศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประสานงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ๒) การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 6 (2530-2534).
กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา, 2529.
- ๓) _____. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2529.
_____. แนวทางการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ,
2529.
- ๔) _____. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวง
ศึกษาธิการ, ม.ป.ป.
- ๕) การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้, ศูนย์. โครงการนำร่องศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ
ภาคใต้. สงขลา : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้จังหวัดสงขลา, 2530.
(อัดสำเนา)
- ๖) กิ่งพร ทองใบ. การบริหารงานราชการส่วนภูมิภาค. กรุงเทพฯ : มหาสุโขทัยธรรมาธิราช,
2530.
- ๗) คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6 (2530-2534).
กรุงเทพฯ : ยูโนเด็คโปรดักชันการพิมพ์, 2529.
- ๘) พลลิต บันเปี่ยมรัชต์. การบริหารการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2531.
- ๑๐) ลัตร์ชัย อรุณนันท์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิษณุโลก : ภาควิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2522.
- ๑๑) ชูบ ภาณุจนประกร. "การประสานงาน," วารสารรัฐประศาสนศาสตร์. 3 : 67, 2528.
- ๑๒) ชิต ชิตตระกูล. การศึกษานอกโรงเรียนกับความมั่นคงของชาติ. ราชบุรี : ศูนย์การศึกษา
นอกระบบภาคกลาง 2527.
- ๑๖) ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์. ความพึงพอใจในการทำงาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523.
- ๑๗) ทองปลิว ชมชื่น. "การประสานงานการศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัดเพื่อการพัฒนาชนบท,"
การศึกษานอกระบบ. 2 : 64-75, 2530.

นพพงษ์ บุญวิจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพฯ, 2529.

บรรจง ชูสกุลชาติ. "แนวคิดและวิธีการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษา
นอกระบบ," การศึกษา นอกระบบ. 7 : 5-9, มกราคม-เมษายน 2531.

ปฏิบัติการ, กอง. รายงานการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประสานงาน
การศึกษานอกระบบโรงเรียนระดับอำเภอ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

_____. เอกสารรายงานการดำเนินงานของผู้ประสานงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนระดับ
อำเภอ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

แปลก พันธ์ดำรงกุล. หลักการประสานงาน. สงขลา : ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนภาคใต้
จังหวัดสงขลา, 2527.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2525.

ประจิม จบศรี. สภาพและปัญหาในการประสานงานการศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ
ในเขตพื้นที่ชนบทยากจนภาคเหนือ. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

แผนงานและวิจัย, กอง เอกสารรายงานสรุปผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นการดำเนินงานของ
ผู้ประสานงานอำเภอ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ,
2530.

_____. เอกสารรายงานการประเมินเชิงสำรวจโครงการพัฒนาระบบประสานงาน
การศึกษานอกระบบโรงเรียนระดับอำเภอ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

เมธิณี พนมภทธี. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานของเจ้าหน้าที่สักระหวงหลักระดับ
ปฏิบัติการ ในการจัดการศึกษานอกระบบเขตพื้นที่ยากจน : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการ
โคราชพัฒนา. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังสนา สายยศ. หลักการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ทวีการพิมพ์, 2524.

วนิดา เสนีเศรษฐ และชอบ อัมระเสริญกุล. มนุษยสัมพันธ์ในองค์กร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.

สมพงษ์ เกษมสัน. สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

_____. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

เสนห์ จันทด. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

สวัสดี ทรัพย์จำเงค์. การศึกษาเนอกรเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, 2525.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

Best, John W. Research in Education. New Jersey : Englewood Clifts, Prentice-Hall, 1970.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed., New York : Harper, 1970.

Ferguso, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 4th. ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1971.

Kast, Fremont E. and James E. Rosenzweig. Organization and Management : A System Approach. McGraw-Hill Book Company, 1974.

Terry, George R. Programmed Learning Aid for Principle of Management. Homewood : Richard D. Irwin, Inc., 1960.

המאמרים

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ที่สักระหวางหลักที่มีต่อการประสานงานของ
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

เลขที่.....

สังกัด.....

สำนักงาน.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเขตภาคใต้" แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ข้อคำถาม

1. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

2. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

() ศึกษาธิการอำเภอ

() พังงาการอำเภอ

() สาธารณสุขอำเภอ

() เกษตรอำเภอ

3. ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษา
นอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ดีมากหรือเหมาะสมดี
 คะแนน 4 หมายถึง ดี หรือ เหมาะสม
 คะแนน 3 หมายถึง ปานกลางหรือเหมาะสมพอสมควร
 คะแนน 2 หมายถึง น้อยหรือเหมาะสมค่อนข้างน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง น้อยมากหรือไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไข

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านในกิจกรรม
ต่อไปนี้

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
ด้านความรู้พื้นฐาน							
1	การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงผลที่ได้รับจากการจัด						
	1.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						4.07
	1.2 การเรียนการสอนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....						3.51
	1.3 การเรียนการสอนทางวิทยุและ โทรทัศน์.....						2.83
	1.4 การเรียนการสอนโดยใช้อุปกรณ์ทางไกล.....						0.91
2	การประสานแผนร่วมกับหน่วยงานของท่านในการจัด						
	2.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						3.96
	2.2 การเรียนการสอนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....						2.74
	2.3 การเรียนการสอนทางวิทยุและ โทรทัศน์.....						2.51
	2.4 การเรียนการสอนโดยใช้อุปกรณ์ทางไกล.....						1.76
3	การประสานงบประมาณในการดำเนินการรณรงค์เพื่อการรู้						
	หนังสือร่วมกับหน่วยงานของท่าน.....						4.28

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
4	การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรณรงค์เพื่อ การรู้หนังสือ.....						4.00
5	การร่วมกับหน่วยงานของท่านสรุปผลการดำเนินงานในการจัด 5.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						3.23
	5.2 การเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน.....						2.09
6	การร่วมกับหน่วยงานของท่านนำข้อมูลต่าง ๆ มาสนับสนุนเพื่อ ตัดสินใจดำเนินงาน						
	6.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						2.82
	6.2 การเรียนการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....						2.25
7	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานของท่านในการดำเนินการจัด						
	7.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						3.36
	7.2 การเรียนการสอนโดยวิทยาสื่อทางไกล.....						1.12
8	การร่วมกับหน่วยงานของท่านกำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน รณรงค์เพื่อการรู้หนังสือในแต่ละพื้นที่.....						3.23
9	การประชุมสัมมนาผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน รณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						3.42
10	การให้คำแนะนำปรึกษาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ ดำเนินการจัด						
	10.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ.....						4.01
	10.2 การเรียนการสอนโดยวิทยาสื่อทางไกล.....						1.05

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
11	การประชุมปรึกษากับหน่วยงานของท่านในการจัด						
	11.1 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....						2.15
	11.2 การเรียนการสอนทางวิทยุและไปรษณีย์.....						2.82
12	การให้ความร่วมมือในการสำรวจความสนใจและ ความต้องการเรียนของประชาชนเกี่ยวกับ						
	12.1 การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....						2.25
	12.2 การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์.....						2.66
13	การให้ความสนใจ เอาใจใส่ ต่อการเยี่ยมเยียน นิเทศ ติดตามผล การดำเนินงานการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน.....						0.98
	ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล						
14	การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงผลดีที่ได้รับจากการจัด ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						3.20
15	การเปิดโอกาสให้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินการจัด						
	15.1 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						1.76
	15.2 รายการวิทยุเพื่อการศึกษา.....						1.05
16	การวางแผนร่วมกับหน่วยงานของท่านในการดำเนินการจัด						
	16.1 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						2.98
	16.2 ห้องสมุดประชาชนอำเภอ.....						2.01
	16.3 วัสดุทัศนศึกษา.....						1.51
	16.4 หนังสือพิมพ์ผาผนัง.....						0.84
	16.5 รายการวิทยุเพื่อการศึกษา.....						0.93

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
17	การร่วมพิจารณาแต่งตั้งกรรมการ						
	17.1 เพื่อจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						3.41
	17.2 เพื่อจัดทำหนังสือพิมพ์ผาผึ้ง.....						2.42
18	การปรึกษาหารือกับหน่วยงานของท่าน						
	18.1 เพื่อดำเนินการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						3.77
	18.2 เพื่อดำเนินการจัดรายการวิทยุเพื่อการศึกษา.....						1.05
19	การนำข้อมูลมาใช้เพื่อตัดสินใจ						
	19.1 ในการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						3.73
	19.2 ในการดำเนินงานห้องสมุดประชาชนอำเภอ.....						2.17
	19.3 ในการดำเนินงานรุดต้นศึกษา.....						1.19
20	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานของท่าน						
	20.1 เพื่อดำเนินการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						3.75
	20.2 เพื่อดำเนินการจัดห้องสมุดประชาชนอำเภอ.....						2.51
	20.3 เพื่อดำเนินการจัดทำหนังสือพิมพ์ผาผึ้ง.....						1.11
21	การร่วมกับหน่วยงานของท่านเพื่อติดตามผลการดำเนินงาน						
	การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....						4.02
22	การให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของท่านในการจัดที่อ่านหนังสือ						
	ประจำหมู่บ้าน.....						2.59
23	การประชุมสัมมนาร่วมกับหน่วยงานของท่านในการดำเนินงาน						
	ห้องสมุดประชาชน.....						1.83

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย จำนวน
		5	4	3	2	1	
24	การประสานงบประมาณร่วมกับหน่วยงานของท่าน						
	24.1 เพื่อดำเนินงานโสตทัศนศึกษา.....						1.19
	24.2 เพื่อดำเนินการจัดทำหนังสือพิมพ์ผามัง.....						1.01
	24.3 เพื่อดำเนินการจัดรายการวิทยุเพื่อการศึกษา.....						0.81
25	การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานโสตทัศนศึกษาแก่ หน่วยงานของท่าน.....						2.53
26	การร่วมกำหนดระยะเวลาเพื่อดำเนินงาน						
	26.1 การจัดโสตทัศนศึกษา.....						2.18
	26.2 การจัดทำหนังสือพิมพ์ผามัง.....						1.82
	ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ						
27	การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงผลที่ได้รับจาก						
	27.1 การเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.42
	27.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....						4.15
28	การวางแผนร่วมกับหน่วยงานของท่านเพื่อ						
	28.1 ดำเนินการจัดวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.77
	28.2 ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ.....						4.00
29	การประสานงานกับหน่วยงานของท่านเพื่อ						
	29.1 จัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						4.13
	29.2 จัดกลุ่มสนใจ.....						4.21

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
30	การร่วมกับหน่วยงานของท่านรวบรวมปัญหาและความต้องการ ของท้องถิ่นเพื่อ						
	30.1 จัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.42
	30.2 จัดกลุ่มสนใจ.....						3.59
31	การร่วมกับหน่วยงานของท่านในการกำหนดขั้นตอนการนิเทศ						
	31.1 การจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.25
	31.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....						2.27
32	การร่วมกับหน่วยงานของท่านกำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อ						
	32.1 การจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.75
	32.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....						4.82
33	การประสานงบประมาณกับหน่วยงานของท่านเพื่อ						
	33.1 การจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						2.18
	33.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....						3.87
34	การปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานของท่านเพื่อ						
	34.1 การจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						1.82
	34.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....						2.95
35	การวิเคราะห์สรุปประเด็นปัญหาร่วมกับหน่วยงานของท่านก่อน ตัดสินใจ						
	35.1 เพื่อจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						1.98
	35.2 เพื่อจัดกลุ่มสนใจ.....						1.84

ที่	กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					คำอำนาจ จำแนก
		5	4	3	2	1	
36.	การร่วมกับหน่วยงานของท่านกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อ						
36.1	จัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						4.31
36.2	จัดกลุ่มสนใจ.....						4.82
37.	การร่วมกับหน่วยงานของท่านนี้ เหตุใดติดตามผล						
37.1	การจัดฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						2.51
37.2	การจัดกลุ่มสนใจ.....						2.78
38.	การประชุมชี้แจงให้หน่วยงานของท่านได้เข้าใจหน้าที่และ ความรับผิดชอบของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในการจัด						
38.1	ฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....						3.84
38.2	กลุ่มสนใจ.....						3.54

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ

ถ้าท่านมีข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ โปรดเติมในช่องว่างต่อไปนี้

1. ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน

1.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ.....

.....

1.2 การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน.....

.....

1.3 การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์.....

.....

1.4 การศึกษาโดยใช้สื่อทางไกล.....

.....

2. ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล

2.1 การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....

.....

2.2 การจัดห้องสมุดประชาชนอำเภอ.....

.....

2.3 การจัดหน่วยวัสดุทัศนศึกษา.....

.....

2.4 การผลิตหนังสือพิมพ์แผ่นพับ.....

.....

2.5 การจัดรายการวิทยุเพื่อการศึกษา.....

.....

3. ด้านการให้ความรู้และทักษะอาชีพ

3.1 การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....

.....

3.2 การจัดกลุ่มสนใจ.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ที่ ทม 1007/0463

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มีนาคม 2531

เรื่อง ขออนุมัติ
เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเจตน์ ฤกษ์พันธุ์
เป็นนิสิตระดับปริญญาโท () ปริญญาเอก สาขา
(/) ปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ
รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธาน
อาจารย์ อรุณ แก้วเอียน กรรมการ
สิ่งที้นิสิตใคร่ขออนุมัติคือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0582

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 เมษายน 2531

เรื่อง ขออนุมัติ
เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเจตน์ กฤษณะพันธุ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

ทั้งนี้ขอในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธาน

อาจารย์ อรุณ แก้วเอียน กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุมัติให้ เกษตรอำเภอ เป็นผู้กรอกแบบสอบถาม
เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจตุร ภิรมลบุญ)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0582

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 เมษายน 2531

เรื่อง . ขอความอนุเคราะห์
เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเจตน์ กฤษณะพันธ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญาโท เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงมหาดไทยที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธาน

อาจารย์ อรุณ แก้วเอียน กรรมการ

สิ่งที่นิสิตาครขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความอนุเคราะห์ให้ ศึกษาธิการอำเภอ เป็นผู้กรอก
แบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรรยา โกมลบุญย์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0582

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 เมษายน 2531

เรื่อง ขออนุมัติ
เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเจตน์ กฤษณะพันธุ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สี่กระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธาน

อาจารย์ อรุณ แก้วเอียน กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขออนุมัติ คือ ขออนุมัติให้ สาธารณสุขอำเภอ เป็นผู้กรอก
แบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรรยา โภกมลบุญ)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0562

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 เมษายน 2531

เรื่อง ขออนุมัติ
เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเจตน์ กฤษณะพันธุ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธาน

อาจารย์ อรุณ แก้วเอี่ยม กรรมการ

สิ่งที่นิติศาสตร์ขออนุมัติ คือ ขออนุมัติให้ พัฒนาการอำเภอ เป็นผู้กรอก
แบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรูญ โกลมบุญ)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ประเจตน์ ฤกษ์พันธุ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	8/14 ถนนรัชฎ์จันทร์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 5 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดตรัง กองปฏิบัติการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 ประกาศนียบัตรพิเศษครูมัธยม (พ.ม.) ศึกษาคด้วยตนเอง พ.ศ. 2524 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ภาษาไทย จากวิทยาลัยครูสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2534 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การศึกษาผู้ใหญ่ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2518 ครู 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปฏิบัติงาน ณ อำเภอสุทโธปดี จังหวัดนราธิวาส พ.ศ. 2520 อาจารย์ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสตูล พ.ศ. 2527 อาจารย์ 2 ระดับ 5 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดตรัง

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงาน
ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเขตภาคใต้

บทคัดย่อ

ของ

ประเจตน์ กฤษณะพันธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สั
กระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเขตภาคใต้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน
2) ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล 3) ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ศึกษาธิการอำเภอ พัฒนาการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ และ
เกษตรอำเภอ ในภาคใต้ 14 จังหวัด 129 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 268 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย
(Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่าการประสานงาน
ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเหมาะสมอยู่ใน
ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้ง
สามด้าน เช่นเดียวกัน

2. เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่
ปริญญาตรีขึ้นไปโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาราย
ด้านพบว่า มีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้าน

3. เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เห็นว่าการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์
การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านมีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า มีการปฏิบัติเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสามด้านเช่นเดียวกัน

4. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอที่
มีต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดน่าน จำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ปรากฏผลดังนี้

4.1 เจ้าหน้าที่สักระทรวงหลักระดับอำเภอซึ่งมีตำแหน่งการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนโดยส่วนรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านข่าวสารข้อมูล และด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านการให้ความรู้ทักษะอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 เจ้าหน้าที่สักระหวางหลักระดับอำเภอซึ่งมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประสานงานในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสามด้าน

THE OPINIONS OF THE DISTRICT OFFICIALS FROM THE FOUR PRINCIPAL
MINISTRIES TOWARD COORDINATION OF PROVINCIAL NONFORMAL EDUCATION

CENTER IN SOUTHERN REGION

AN ABSTRACT

BY

PRACHAD KLISANAPHUN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Adult Education

at Srinakharinwirot University

March 1991

The objectives of this study were to compare the opinions of the district level officials of four principal ministries toward co-ordination in providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres in Southern Region concerning 3 areas : Basic education, News and Information and skills training.

The sample groups consisted of head of district office, district development officials, district public health officials and district agriculture officials from 129 districts of 14 provinces in Southern Region amounting 268 persons by simple random sampling. The research instrument was rating scale evaluation questionnaire. The statistics for analyzing data were ratio, means, standard deviation, F-test and one-way regression.

The results of the study revealed as follows:

1. The district level officials of four principal ministries consented that the co-ordination in providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres was in medium appropriation, and for each area consideration was in medium appropriation of 3 areas.

2. The district level officials who finished under and upper graduate consented that the co-ordination in providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres was in medium appropriation, and for each area consideration was in medium appropriation of 3 areas.

3. The district level officials who had under and upper 5 years working experience agreement toward the co-ordination in providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres divided in terms of ranking position, education level and working experience revealed that:

3.1 Different ranking position of district level officials of four principal ministries consented that the co-ordination in providing non-formal education activities in total was significantly different at the level .05 and for each area distinction was found that basic education was significantly different at the level .05, news and information and skills training were significantly different at the level .01

3.2 The district level officials of four principal ministries who had under and upper graduate consented toward the co-ordination of providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres in total were significantly different at the level .05, and for each area distinction was found that skills training was significantly different at the level .05, for other areas were non-significantly different.

3.3 The district level officials who had under and upper 5 years working experience consented that the co-ordination in providing activities of Provincial Non-Formal Education Centres in total was not different and for each area consideration was non-significantly different of 3 areas.